

FLACĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XI Nr. 3128

6 pagini, 20 bani

Miercuri, 25 august 1954

Trăiască și înflorească în veci prietenia
între poporul român și popoarele sovietice!

Sărbătorirea zilei de 23 August, o măreață demonstrație a hotărârii oamenilor muncii de a nu-și precupeți forțele pentru înflorirea și întărirea patriei

De dimineață, când soarele era abia la începutul drumului pe care-l străbate în fiecare zi pe cerul de data asta senin, orașul a prins să se desștepte, parcă mai de vreme ca de obicei.

Pe o stradă, se aude un cîntec de fanfară. Dinspre fabrici vine sunet prelung de sireni și de departe răzbată pînă aici șuierul locomotivelor din gară. Se trezește orașul îmbrăcat de sărbătoare în dimineața marii aniversări a eliberării. Deasupra Palatului Cultural, pe turnul de la Sfatul popular orașenesc, ca și pe coșul fabricii „Flamura roșie”, în adierea vîntului, filiiie mîndrul steag roșu, simbol al luptelor și mărețelor victorii ale clasei muncitoare. Alături de steagul tricolor, pe fațadele clădirilor, în lozinci și panouri mari se citește slăvirea măreței zile a eliberării, ziua de 23 August, adine săpată în sufletele oamenilor muncii din țara noastră.

Pe panouri, dealungul bulevardului, în marile vitrine ale magazinelor, vezi imaginea luminoasă a împlinirii celor ce au învins pe copriori, vezi bucuria celor ce au ieșit cu flori, adesea cu tradiționala pline și sare, în calea armatelor sovietice eliberatoare. Pe fațada gării, pe un panou mare, ținînd în brațe copilul salvat din urgia luptei, privește ocrilor soldatului sovietic, a cărui sabie a tăiat lanțul robiei. Și în multe locuri pe panouri înfățișă chipul ostașului sovietic. Lîngă el se află și soldatul român, alăturare ce cheazășiște siguranța apărării tuturor cuceririlor dobîndite de poporul nostru în acești zece ani.

Deasupra străzilor, pe fațadele clădirilor, la porțile întreprinderilor, în vitrine, la ferestre sînt lozinci. Unele glorifică măreța zi a eliberării, exprimînd recunoștință pentru marea popor sovietic eliberator, altele mărturisesc hotărîrea fermă a oamenilor muncii de a merge tot înainte, sub conducerea partidului, pe drumul deschis în ziua eliberării. Portretele nemuritorilor învătători ai omeniilor muncitoare, ale conducătorilor Uniunii Sovietice, precum și ale partidului și guvernului nostru, sînt așezate cu dragoste la locuri de cinste.

Peste tot filiiie steaguri roșii și tricolore, pe toate străzile, la fiecare casă, sau în șiraguri de-a lungul bulevardului.

În piața împunătoare a clădirii sfatului popular orașenesc, tribuna rîmă drapată și împodobită, e gata și așteaptă ceasul marii demonstrații.

Și din ce în ce mai mult, orașul prinde viață, sporește animația pe străzile sale. Rînd pe rînd, de cele mai multe ori în grupuri, oame-

nii muncii se îndreaptă spre locurile de adunare. Citești în privirile lor bucuria marii sărbători.

Încă e de vreme și totuși în fața fabricii „I. Ranghel” au și început să se adune muncitorii. La uzinele „30 Decembrie”, curînd s-a umplut locul din fața clubului.

Trece pe stradă o coloană. Sînt muncitorii secției I-a de la „Coop-metal”. S-au adunat mai din vreme și merg să se întâlnească cu cei de la celelalte secții ale cooperativei.

S-au strîns și muncitorii de la „7 Noiembrie” și așteaptă nerăbdători să se încoloneze. Cei de la „Flamura roșie” au venit în fața clubului, iar C.F.R.-ișii se îndreaptă din toate părțile orașului către poarta Atelierelelor. Sînt gata de plecare și muncitorii de la „Tricoul roșu” ca și cele din cealaltă parte a orașului, de la fabrica „Teba”. Se apropie ora plecării și-i vezi tot mai nerăbdători. Pînă una-alta stau în grupuri, discută despre aspectul sărbătorii al orașului, alții dau drumul unui cîntec. Cînd și cînd, ca un strigăt de triumf, de bucurie și todată de hotărîre neclintită, izbucnește o lozincă. O strigă unul, apoi o re-a un grup: întreg căruia i se alătură alte și alte grupuri. Desori se disting chipurile multor oameni dragi, fruntași ai întrecerii socialiste, care și aici, ca și la locul de muncă au venit primii.

În rîndurile compacte de oameni de la demonstrație, în primele rînduri ai să înfățișezi pe înăruil muncilor Francisc Găll alături de Andrei Steinberger montator de la „Iosif Ranghel”, pe Mihai Hajas sau pe Viorica Vacar de la „7 Noiembrie”, pe ceferiști Ioan Găiceanu, Ștefan Rotar sau Nicolae Buculescu, ori pe țesătoare Irina Buzogăny și Irina Pall de la fabrica „Teba”. Manifestează astfel mulți oameni dragi tuturor, fruntași ai întrecerii socialiste, alături de fruntașii vieții obștești, ai vieții culturale, artistice, științifice.

Dar ora adunării se apropie. Se încheagă repede coloanele. În frunte poartă steagurile, printre faldurile cărora se văd tablourile ce înfățișează chipurile conducătorilor partidului drag, apoi lozinci, panouri și grafice.

Și au pornit coloanele. Din toate părțile orașului merg la locul de adunare unde marea piață Avram Iancu se va dovedi azi neîncăpătoare pentru mulțimea de oameni ai muncii veniți la mitingul marii sărbători.

Mitingul din Piața Avram Iancu

Încă înainte de ora 9, pe ambele părți ale Bulevardului și pe alte străzi ale orașului se scurgeau spre piața Avram Iancu șiruri nesfîrșite de manifestanți, oameni ai muncii manuale și intelectuale.

În drum spre locul mitingului, cîntec și veselie se înalță pînă sus spre albastrul cerului, iar pe străzile și bulevardele orașului se revărsă mulțimea cu steaguri și tablouri, scandînd cu voce puternică lozinci care exprimă dragostea fierbîntă a muncitorimii arădane față de poporul sovietic, față de Armata Sovietică eliberatoare, față de Partidul Muncitoresc Român. Alte lozinci exprimă hotărîrea de a lupta pentru apărarea păcii. Lozincile mai exprimă hotărîrea oamenilor muncii din Arad de a depune eforturi sporite pentru a obține noi succese pe frontul luptei pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai.

Piața Avram Iancu părea un colț de grădină, ale cărei flori și-au desfășurat petalele sub razele soarelui cald de vară. Dominată de portretele clasicii marxism-leninismului, tribuna din piață era frumos pavoazăată.

În Piața Avram Iancu, deasupra căreia se văd mii de drapele ce flutură în bătaia ușoară a vîntului și sute de portrete, și-au făcut loc în această dimineață mii de oameni ai muncii din orașul nostru care sub îndrumarea organizațiilor de partid s-au încastrat în focul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 23 August pentru cît mai multe produse de bună calitate, pentru reducerea prețului de cost, pentru economii, etc. Pe

pieptul multora dintre ei străluciau ordine și medalii cu care au fost distinși pentru succesele obținute pe frontul zidirii vieții noi. Aici se afla și fruntașul în întrecerea socialistă Nicolae Vuculescu, modelist la Atelierele C.F.R. care în cinstea zilei de 23 August și-a depășit norma cu peste 100 la sută, strungarul Gheorghe Brădean, Iosif Rotărescu și alți fruntași în întrecerea socialistă; Ștefan Maingo și Ioan Negriță de la „Iosif Ranghel”, care în ziua schimbului de onoare în cinstea măreței sărbători și-au depășit normele cu 400 la sută, respectiv 160 la sută.

Cu cîntecul pe buze au intrat în piața Avram Iancu muncitorii și muncitoarele de la uzinele „30 Decembrie” care în cinstea zilei de 23 August și-au îndeplinit cu cinste angajamentele luate. Ei s-au angajat printre altele, să dea produse de larg consum peste plan în valoare de 150.000 lei, reușind să dea peste plan produse în valoare de 250.000 lei.

În primele rînduri se puteau vedea: Maria Haragszin, inițiatorea întrecerii socialiste pentru titlul de „cea mai bună țesătoare” care în cinstea aniversării patriei noastre a reușit să dea peste plan peste 500 metri țesături, ulmista Florica Truța, țesătoare care a cîștigat întrecerea pentru titlul de „cea mai bună țesătoare” dînd peste plan 1500 metri țesături. Erau de asemenea muncitoarele Ana Hajos, Elisabeta Senași și altele care s-au evidențiat în mod deosebit în cinstea măreței zile de 23 August.

La ora 9,30 în tribună au luat loc membri ai biroului Comitetului re-

gional de partid Arad, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni ai științei și culturii din orașul nostru și fruntași în întrecerea socialistă.

După întonarea Imnurilor de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S., tovarășul Marian Fuciu, prim-secretar al Comitetului orașenesc de partid a declarat mitingul deschis, dînd cuvîntul tov. Eremia Șimăndan, președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, care a vorbit despre importanța zilei de 23 August.

Aslăzi, poporul nostru — a spus tov. Eremia Șimăndan — sărbătorește cea de a zecea aniversare a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică de sub jugul cotorilor hitleristi și a doborîrii dictaturii fascisto-antonescine.

În istoria patriei noastre, ziua de 23 August este cea mai mare sărbătoare națională a poporului, care marchează trecerea de la regimul burghezo-moșieresc de aspirare și exploatare a oamenilor muncii și de așezare a intereselor țării capitalului străin — la regimul democrat-popular, în care poporul muncitor a devenit stăpîn pe soarta sa, constructor al vieții noi.

Datorită eliberării sale de către eroica Armată Sovietică, patria noastră și-a dobîndit pentru prima dată adevărată independență națională.

Cu 10 ani în urmă, poporul român a pîșit cu hotărîre pe calea care duce la construirea unei vieți libere și fericite pentru cei ce muncesc.

Condușe de partid, masele largi ale clasei muncitoare și ale țărănimii

au trecut la realizarea, pe cale revoluționară, a reformei agrare, în folosul țărănimii muncitoare. Masele populare au impus apoi izgonirea guvernelor reacționare și au instalat — la 6 martie 1945 — primul guvern democratic.

Schimbîndu-se raportul de forțe în favoarea clasei muncitoare și a aliaților ei, a fost posibilă răsturnarea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Romîne.

A urmat apoi actul revoluționar al naționalizării care a creat în economia țării noastre un puternic sector socialist. S-a dezvoltat an de an ramurile economiei și culturii, în interesul satisfacerii într-o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescînde ale oamenilor muncii.

În anii puterii populare volumul producției industriale a depășit cu mult cea mai înaltă producție din timpul capitalismului.

Un mare număr de uzine și fabrici au fost înzestrate cu utilaj produs în țară. În orașul nostru s-au dezvoltat fabricile „Teba”, „Flamura roșie”, „30 Decembrie”, și a fost construită fabrica de mașini-unelte „Iosif Ranghel”.

În regiunea noastră producția globală în industria locală a crescut în 1953 față de 1949 cu 316 la sută. S-au înființat noi întreprinderi industriale și una de transporturi. S-au dezvoltat fabricile de cărămidă, s-a construit un atelier mecanic pentru repararea automobilelor.

(Continuare în pag. 4-a)

Adunarea festivă din Capitală pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei

În seara zilei de 22 august, la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., a avut loc adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei.

Sala teatrului avea un aspect sărbătoresc. Scena era împodobită cu drapelele R.P.R. și U.R.S.S. Pe fundalul frumos drapat în roșu sînt înserise cu alb dale istorice „1944—1951. Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului român”.

O gardă de onoare, alcătuită din militari de diferite arme, poartă drapelele de luptă ale forțelor noastre armate.

Fanfara întonează Imnurile de Stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Primiți cu aplauze prelungite, la masa prezidiului iau loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Gh. Apostol, N. M. Șvernik, membru supleant al Prezidiului C. C. al P.C.U.S., președintele Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, conducătorul delegației Uniunii Sovietice, G. I. Rudî, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, general-colonel F. I. Golikov, membru al delegației sovietice, I. Chișinevski, Chivu Stoica, Al. Moghioros, M. B. Mîlin, membru al Academiei de Științe a U.R.S.S., general de armată Emil Bodnăraș, Miron Constantinescu, P. Borilă, L. G. Melnikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, C. Pirvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, D. Coliu, general-locotenent Al. Drăghici, N. Ceaușescu, M. Dalea, I. Fazekas, Constanța Crăciun, general-locotenent L. Sălăjan, Ștefan Moraru, acad. I. Murgulescu, Cornel Fulger, acad. Șt. Vencov, acad. Elle Carafoli, Costache Antoniu, artist al poporului, Camil Ressu, artist emerit al R.P.R., caporalul Mihai Butureanu, veteran al războiului 1877, minierul Iuliu Haidu, mecanicul de locomotivă Ștefan N. Lungu, șeful de brigadă de tractoare Vasile Voichița, maestrul crescător de vaci Constantin Adochile, strungarul Constantin B. Vasilașcu, Eroi ai Muncii Socialiste, Gh. Mihailuc, muncitor în gospodărie agricolă de stat, Tudor Luchian, muncitor în S.M.T., Aur Balcu, colecționist, Ganea Maria, Gh. Dobrescu, Al. Minzatu, Eugen Tudor, muncitori fruntași.

În sală se află membri ai guvernului, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai instituțiilor centrale, activiști de partid, generali și ofițeri superiori, care au contribuit la realizarea actului de la 23 August și au condus mari unități ale armatei noastre în luptele pentru zdrobirea fascismului, oameni ai științei, artei și culturii, șefi ai culelor, reprezentanți ai presei romine și străine, oameni ai muncii.

La festivitate au participat șefii misiunilor diplomatice acreditate în R.P.R. și alți membri ai corpului diplomatic.

De asemenea au asistat numeroși oaspeți străini din diferite țări, invitați ai organizațiilor obștești și instituțiilor culturale cu prilejul zilei de 23 August.

Tovarășul dr. Petru Groza rostește cuvîntul de deschidere.

Vorbitorul subliniază că istorica victorie a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea țării noastre au creat condiții ca poporul român să devină adevăratul stăpîn al țării.

Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, în alianță de nezdruclinat cu țărănimia muncitoare, a obținut în ultimii zece ani mari succese pe drumul construirii socialismului. Dintr-o țară înapoiată din punct de vedere economic și cultural, România s-a transformat într-o țară cu o industrie socialistă înaintată, cu o agricultură în plin progres, cu o cultură înfloritoare. Cu nestrămutată încredere în viitor, oamenii muncii din țara noastră muncesc acum cu avînt pentru împlinirea vastului program de măsuri elaborate de partid pentru dezvoltarea agriculturii, sporirea producției bunurilor de larg consum, în vederea îmbunătățirii condițiilor de trai ale maselor muncitoare.

Poporul nostru este adine recunoscător glorioșului popor sovietic, guvernului sovietic și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al căror ajutor multilateral ne-a dat pînă la acum patria noastră pe calea progresului.

Oamenii muncii din țara noastră salută astăzi cu nemărginită bucurie prezența în mijlocul nostru a reprezentanților guvernului sovietic și ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, veniți să ia parte la marea noastră sărbătoare.

Vorbitorul a arătat apoi că în lupta comună pentru pace, poporul nostru consolidează neîncetat legăturile frățesti cu popoarele din toate țările surori de democrație populară. Convinși de justetea cauzei lor, oamenii muncii din patria noastră nu-și precupețesc eforturile pentru a face din Republica Populară Romînă o țară înfloritoare.

Întîmpinat cu aplauze îndelungate la cuvîntul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care prezintă raportul despre cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică și răsturnarea dictaturii fasciste de către forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Român. Cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej sînt în dese rînduri subliniate de aplauzele puternice ale celor prezenți. (Textul cuvîntării în pag. 2-a).

La cuvîntul tovarășului N. M. Șvernik, Asistența împlinind pe conducătorul delegației Uniunii Sovietice cu vii aplauze. Cuvîntarea sa prilejuiește o caldă manifestare de dragoste și recunoștință a adunării, față de marea Uniune Sovietică eliberatoare.

(Textul cuvîntării în pag. 3-a).

Prin ovaiți și aplauze prelungite, participanții la adunarea festivă salută textul telegramelor adresate Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

A fost prezentat apoi un concert festiv la care și-au dat concursul corul și orchestra Ansamblului de cîntece și dansuri al Forțelor Armate, dirijat de colonel Dinu Stellan, laureat al Premiului de Stat, Ansamblul de dansuri al Ministerului Afacerilor Interne, precum și soliștii Teatrului de Operă și Balet, Irinel Liciu și Gabriel Popescu.

Și-a dat de asemenea concursul pianistul sovietic Viktor Merjanov, laureat al concursului unional și al concursului celui de al IV-lea Festival Internațional Chopin de la Varșovia.

Aspecte de la demonstrația de 23 August din Arad

Cu nestăvilit entuziasm, cu neîntîrnată hotărîre oamenii muncii din orașul Arad au demonstrat în ziua de 23 August, manifestîndu-și din nou atașamentul lor față de regimul democrat-popular, dragostea și încrederea lor față de partid și guvern — care îl călăuzesc cu grijă pe drumul unei vieți din ce în ce mai bune —, recunoștința și dragostea nemărginită față de Uniunea Sovietică, a cărei armată în urmă cu 10 ani ne-a eliberat de sub jugul fascist.

Trecînd prin fața tribunei oficiale, oamenii muncii din fabrici, de pe ogoare și din instituții, și-au exprimat voința lor de a merge cu încredere pe drumul dezvoltării economiei naționale, pentru înălțarea nivelului de trai al celor ce muncesc, pentru înălțarea patriei.

Adunarea festivă din Capitală pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Sărbătorim astăzi zece ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele armate ale Uniunii Sovietice, zece ani de cînd forțele populare patriotice, conduse și organizate de Partidul Comunist Român, au doborât dictatura fascistă, deschizînd o perioadă nouă în dezvoltarea istorică a României. (Aplauze).

Veacuri de-a rîndul, pămîntul țării a fost stropit cu sîngele vărsat de poporul nostru în lupta sa pentru libertate. De multe ori vitejia poporului a înfrînt pe cotropitorii care veneau să subjughe România și s-o jefuiască. Dar, de fiecare dată, țara încăpea din nou în mîini străine, deoarece clasele exploatare erau gata oricînd să negocieze independența țării. Jugul otoman i-a urmat jugul imperialismului occidental.

Cît de adînc era înfeudată România burgheză-moșierască monopolizînd imperialismul o arată faptul că în industria petrolului capitalul străin stăpînea 91,9 la sută, în industria metalurgică 74 la sută, în industria gazului și electricității 95 la sută, în industria chimică 72 la sută, în industria lemnului 70 la sută ș.a.m.d. Cîrășia burgheziei și moșierimii române cu imperialismul germano-fascist a aservit și mai mult țara și bogățiile ei și a împins România în criminalul război antisovietic.

Cu 10 ani în urmă economia românească se caracteriza printr-o dezvoltare relativ slabă a industriei, prin starea înapoiată a agriculturii, în care dăunaua puternice rămășițe feudale. Mizeria maselor largi de oameni ai muncii era o caracteristică esențială a acestei economii. Criza economică din 1929—1933 cu scăderea producției în industria grea și în industria ușoară a dus la maximum exploatarea clasei muncitoare. Concedierile în masă, curbele de sacrificiu, spolierea masivă a șomajului erau mijloacele cu ajutorul cărora burghezia românească, împreună cu capitaliștii străini, aruncau urmările crizei pe spinarea clasei muncitoare. Criza industrială s-a împletit cu o criză agrară, care a aruncat în mizerie păturile largi ale țărănimii muncitoare.

Monopolurile imperialiste rezervaseră României rolul de anexă agrară și de sursă de materii prime a țării capitaliste dezvoltate.

Acestea stări de lucruri li s-a pus capăt odată pentru totdeauna.

23 August este pentru poporul român cea mai mare sărbătoare națională, deoarece ea a însemnat cotitură spre o schimbare radicală în viața sa — de la regimul burghez-moșieresc de aspirare și exploatare sălbatică a maselor muncitoare, de înrobire politică și economică a țării de către puterile imperialiste, la regimul democrat-popular, în care poporul eliberat și-a luat soarta în propriile mîini și a devenit singurul și adevăratul stăpîn al țării. (Aplauze prelungite).

Astăzi, ne amintim cu un sentiment de emoție și îndreptățită bucurie de mărețele evenimente din august 1944. Ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice eliberatoare, lovitură zdrobitoare pe care a dat-o trupelor germano-fasciste din zona Iași-Chișinău, a creat condițiile favorabile pentru punerea în aplicare a planului de acțiune elaborat de Partidul Comunist Român în vederea răsturnării dictaturii fasciste.

În condițiile singeroasei terori fasciste, partidul a unit în jurul său forțele patriotice populare, a organizat și înarmat gărzi patriotice. În primăvara anului 1944 a fost făcut Frontul Unic Muncitoresc, ceea ce a avut drept rezultat întărirea frontului patriotic antifascist. În noaptea de 23 august, executînd directivele partidului comunist, gărziile patriotice înarmate au arestat căpeteniile guvernului fascist trădător și au trecut, împreună cu unitățile armatei, la dezarmarea trupelor germano-fasciste, la apărarea fabricilor și uzinelor, la ocuparea instituțiilor publice care se aflau în mîinile fasciștilor în București și în alte localități.

La 23 august, poporul român, în sinul cărui cloceala ura împotriva criminalului război antisovietic, împotriva singeroasei dictaturii fasciste, împotriva înrobitorilor hitleriști, a sfărîmat cătușele alianței cu Germania fascistă, pe care burghezia și moșierimea română i-o impusese. Armata română s-a alăturat cu elan Armatei Sovietice în marea luptă eliberatoare de zdrobire a fascismului. Patrusprezece divizii române, în frunte cu divizia de voluntari Tudor Vladimirescu-Debrețin, formată pe teritoriul Uniunii Sovietice, divizii încastrate în Frontul II Ucrainean, au acoperit cu glorie steagurile lor în luptele duse împotriva armatelor hitleriste.

Faptele de arme ale diviziilor române au fost în repetate rînduri citate în ordinele de zi ale Inaltului Comandament Sovietic. Mii de soldați și ofițeri români au fost decorați cu ordine și medalii române și sovietice.

Zece de mii de ostași români și-au vărsat sîngele, alături de ostașii sovietici, pentru zdrobirea jugului fascist.

Niciodată nu se vor șterge din amintirea poporului nostru glorioasele fapte de arme ale ostașilor sovietici și români care și-au dat viața pentru eliberarea României, pentru dobîndirea independenței României, pentru fericirea poporului nostru muncitor. (Aplauze puternice).

În timp ce ostașii români luptau vitejește pe front, forțele eliberatoare din țară, cu sprijinul cercurilor imperialiste, puneau la cale un complot în vederea menținerii României sub jugul imperialist.

Dar complotul imperialist a fost zădărnicit de masele populare organizate și conduse de partid.

Perioada de după 23 august 1944 a fost o perioadă istorică ecoclititoare, în cursul căreia clasa muncitoare, însoțită de un uriaș avînt revoluționar, s-a aflat la cîrmă conducătoare a poporului. Sub steagul partidului clasei muncitoare au fost atrași în luptă milioane de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Uneltile reacțiunii burghez-moșierăști, pentru a izola țărănimia de clasa muncitoare, au fost deșuate și înfrînte. Partidul a mobilizat clasa muncitoare în sprijinul țărănimii, care a trecut la exproprierea pămînturilor moșierăști pe cale revoluționară și împărțirea lor la țărani fără pămînt și cu pămînt puțin. Făurirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare a decis soarta bătăliei pentru putere și la 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul democratic, în care clasa muncitoare avea rolul conducător. (Aplauze).

Partidele reacționare burghez-moșierăști, la ordinul stăpînilor lor imperialiști, s-au coalizat, intensificîndu-și activitatea de sabotare a efortului militar în spatele unuia din principalele fronturi ale Armatei Sovietice, cît și de provocare a haosului economic și financiar și de agravare a situației materiale a maselor muncitoare, cu nădejdea de a slăbi în acest fel avîntul de luptă al masei și sprijinul entuziast pe care îl acordau partidului.

Partidul a chemat masele populare să-și încordeze forțele în vederea asigurării aportului României la înfrîngerea Germaniei hitleriste. În vederea zădărnirii sabotajului capitalist și pentru refacerea economiei distruse de război. Datorită efortului eroic al clasei muncitoare și al întregului popor muncitor, programul elaborat de partid pentru redresarea economică și lichidarea inflației a fost aplicat cu succes. Economia țării a fost scoasă din haosul în care lînceau să o trîscă dușmanii poporului. Repetatele încercări ale reacțiunii de a submina regimul democratic și de a recuceri pozițiile pierdute au fost zdrobite prin lupta maselor. Procesul de demasare, izolare și zdrobire a partidelor reacționare burghez-moșierăști a fost dus pînă la capăt, și la 30 Decembrie 1947 a fost lichidată monarhia și proclamată Republica Populară Română.

Victoria istorică, dobîndită de Uniunea Sovietică în cel de-al doilea război mondial, a creat condițiile pentru ca poporul nostru să-și poată lua soarta în propriile mîini și să-și făurească o orînduire socială și de stat conform cu voința sa.

De aceea, astăzi cînd sărbătorim zece ani de viață liberă a patriei, poporul român își exprimă recunoștința cea mai profundă față de mărețele popor sovietic eliberator, față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și față de guvernul sovietic. (Aplauze furtunoase).

Tovarăși,

După răsturnarea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române, partidul și guvernul nostru au trecut la împlinirea actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție în industrie și transport, cît și al sistemului bancar, luînd astfel în mînă un puternic sector socialist în economia noastră. În acest sector, relațiile de producție noi, socialiste, se află în concordanță cu caracterul forțelor de producție. În locul legilor economiei capitaliste, care și-au pierdut puterea, în sectorul socialist au început să acționeze legi noi, specifice orînduirii socialiste, ca legea economică fundamentală a socialismului și legea dezvoltării planice, proporționale, a economiei naționale.

Începe astfel perioada construirii bazei economice a socialismului în țara noastră. În această perioadă, dezvoltarea economică are loc în condițiile coexistenței a trei sectoare economice: sectorul socialist, sectorul privat-capitalist și sectorul micilor producții de măruri. Între sectorul socialist și cel capitalist se duce o luptă care are drept rezultat creșterea și întărirea continuă a sectorului socialist din economie pe calea industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, prin atragerea micilor producții de măruri pe făgașul socialismului. Construirea bazei economice a socialismului are loc prin lărgirea continuă a formelor socialiste în toate ramurile economiei naționale. Obiectivul politicii economice a partidului și guvernului, politică internă, pe cerințele legii economice fundamentale a socialismului, este ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. (Vii aplauze).

Dezvoltarea industriei socialiste a luat un mare avînt în anii puterii

populare. Producția industrială, care în 1949 atinsese nivelul de producție antebelică, a depășit simțitor acest nivel în anii următori; astfel, în 1953, producția industrială a depășit de 2½ ori nivelul producției din 1938. În același timp a crescut continuu ponderea sectorului socialist în industrie, astfel că el reprezintă astăzi aproape 99% din producția în industrie fiind redus la 1%. Aceasta înseamnă că în industrie problema „care pe care” a fost rezolvată în mod definitiv și irevocabil în favoarea socialismului. (Aplauze puternice).

În primii ani de economie planificată (1949—1953) a crescut considerabil greutatea specifică a producției mijloacelor de producție. Din 1951, ritmul de creștere al producției bunurilor de consum depășește ritmul de creștere al producției mijloacelor de producție, conform hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953. Această linie se va urma și în 1955.

În această perioadă, pe lîngă dezvoltarea puternică a ramurilor industriale existente, în țara noastră au fost create noi ramuri industriale: construcția de mașini electrice, construcția de mașini și unelte agricole, construcția de utilaje petroliere și miniere, construcția de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, industria de coloranți, industria chimico-farmaceutică, ș.a. Baza tehnică a industriei noastre s-a întărit și lărgit, ea fiind în stare să producă o mare parte din mașinile, uneltele și bunurile de consum metalice necesare țării noastre. În prezent, industria noastră metalurgică este în măsură să utilizeze industria petrolieră și minieră cu cea mai mare parte din instalațiile și agregatele necesare acestora.

O deosebită însemnătate are faptul că industria noastră metalurgică este în stare să utilizeze agricultura cu o mare parte din mașinile și uneltele agricole necesare. Producem astăzi în România tractoare cu șenile, baloaze de cereale, cultivate, discuitoare, semănători, secătorilegători, care nu s-au produs niciodată în vechea Românie burghez-mo-

șierăască. Este în curs de însușire producția tractorului pe roți MTZ (Belorus) și a camionului „Zis”. În același timp industria noastră produce în cantitate din ce în ce mai mare piesele de schimb necesare mașinilor agricole.

Ca urmare a dezvoltării întreprinderilor existente și a creșterii de întreprinderi noi, atât în ramurile industriei grele cît și în ramurile industriei ușoare și alimentară există mari rezerve de capacitate pentru o însemnată creștere a producției bunurilor de consum. Folosirea acestor rezerve constituie una din sarcinile imediate în vederea sporirii producției bunurilor de consum, în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Relațiile de producție socialiste permit an de an îmbunătățirea folosirii capacităților de producție, îmbunătățirea indicilor de utilizare a acestora.

Planul de electrificare se realizează cu succes. Construirea centrelor termice și hidroelectrice, construirea și extinderea rețelelor de transport a e-

conomiei naționale a R.P.R. prevede înzestrarea industriei noastre cu unelte de producție moderne și mecanizarea procesului de muncă. În acești aproape patru ani au fost create puternice întreprinderi noi în toate ramurile de producție, iar întreprinderile vechi au fost înzestrate cu utilaje perfecționate.

Ajutorul tehnic al Uniunii Sovietice, colaborarea cu țările de democrație populară au permis dotarea industriei noastre cu mașini de înaltă tehnicitate. Aceasta a permis creșterea productivității muncii, astfel încît în anul 1953 productivitatea muncii în industrie a crescut cu 38 la sută față de anul 1950.

Întărirea continuă a clasei muncitoare, ridicarea nivelului său de cultură generală și cunoștințele tehnice au o însemnată hotărîtoare pentru dezvoltarea social-politică a țării noastre, pentru construirea socialismului.

Din toate succesele obținute în această perioadă unul din cele mai de seamă este faptul că am reușit să formăm mii de noi conducători ai industriei, zece de mii de cadre tinere, de muncitori calificați și de tehnicieni care, alături de muncitorii și tehnicienii vechi, și-au însușit tehnica nouă și au făcut să progreseze industria noastră socialistă.

În agricultura noastră există astăzi trei sectoare: socialist, al micii producții de măruri și capitalist. Sectorul socialist în agricultură este în continuă creștere, cuprînzînd peste 20 la sută din suprafața arabilă a țării. În acești ani s-au creat, pe baza liberului consimțămînt al țărănilor muncitori, 2048 gospodării agricole colective cu o suprafață totală de 850.000 ha. și 2384 întovărășiri pe o suprafață de peste 270.000 ha. Gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile obțin recolte superioare gospodăriilor individuale ale țărănilor muncitori.

Față de acum zece ani, cînd aproape 7% din numărul proprietarilor agricoli — moșieri și chiburi — stăpîneau aproape 35% din totalul suprafeței agricole a țării, astăzi, pămîntul se află în stăpînire de cei muncesc. În urma reformei agrare și a celorlalte schimbări ce au avut loc în agricultură, principală cantitate de producție măruri nu mai este produsă de moșieri și chiburi, ci de țărani muncitori. Aceasta constituie o importantă victorie obținută de țărănimia muncitoare cu sprijinul frătesc al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, victorie care stă la baza îmbunătățirii simțitoare a traiului țărănimii muncitoare.

Principalul factor care a contribuit la obținerea acestor rezultate îl constituie înzestrarea agriculturii cu un număr crescînd de tractoare și mașini agricole, în vederea creării unei puternice baze tehnico-materiale, necesare creșterii producției agricole și transformării socialiste a satului.

Numărul tractoarelor și mașinilor agricole a fost sporit considerabil: față de circa 4.900 tractoare convenționale în 1950 avem în prezent peste 25.000 tractoare convenționale. Numai în anii 1949-1954 agricultura a fost dotată cu peste 13.000 pluguri de tractor, cu peste 5.000 semănători cu tracțiune mecanică, cu 6.000 cultivate, cu 3.000 secătorilegători. Combinatele, care în trecut nu se foloseau în agricultura noastră, sînt astăzi în număr de peste 1.000.

Numărul stațiilor de mașini și tractoare a crescut la 220, fiind astăzi în măsură să mecanizeze o bună parte din muncile agricole de bază în sectorul socialist și să dea un sprijin din ce în ce mai puternic țărănimii muncitoare cu gospodării individuale.

La obținerea unei producții crescînde la hectar a contribuit extinderea aplicării agrotehnicii, a folosirii îngrășămintelor naturale și minerale, a semînturilor de soi.

În structura culturilor agricole au avut loc însemnate schimbări calitative. S-a dezvoltat producția de plante textile și de plante uleioase. Bumbacul se cultivă astăzi în mai multe regiuni ale țării, constituind tot mai mult o bază proprie trînică de materie primă pentru industria noastră textilă.

Cu zece ani în urmă șeptelul se afla considerabil redus. În ultimii ani efectivele de animale au crescut, făcîndu-se eforturi pentru sporirea numărului lor, ca să poată fi îmbunătățită aprovizionarea populației cu carne și alte produse animale.

Rolul cadrelor calificate, de ingineri, agronomi, tehnicieni agricoli, tractoriști, zootehnicieni, este hotărîtor pentru dezvoltarea agriculturii și a creșterii animalelor. Numărul cadrelor de specialiști pentru agricultură a crescut considerabil. Față de 1938, cînd exista un inginer agronom la 12.500 ha., astăzi revine un inginer agronom la 2.000 hectare.

Partidul și guvernul îndreaptă principalele eforturi spre lichidarea rămănelor în urmă a agriculturii și sporirea producției bunurilor de consum, în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Succesele dobîndite în domeniul industriei grele — care va fi dezvoltată mai departe în mod rațional, neforțat — au creat o temelie trînică pentru ca, într-un timp relativ scurt, să se realizeze, în interesul maselor muncitoare, o creștere rapidă a producției agricole și a producției obiectelor de consum.

Proiectul pentru Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede măsuri pentru identificarea și valorificarea tuturor rezervelor de pămînt, astfel ca în 1956 suprafața arabilă a țării să crească pînă la 10 milioane hectare.

Aceasta ne va da posibilitatea să extindem suprafețele culturilor principale, cum sînt grîul și în special porumbul, precum și a plantelor tehnice și alimentare, de asemenea să mărim în mod corespunzător suprafețele pășunilor și finetelor naturale și artificiale la nivelul nevoilor de furajare a animalelor.

Pentru dezvoltarea agriculturii socialiste, sînt necesare importante investiții. Pînă în anul 1953 investițiile acordate agriculturii au fost insuficiente, ceea ce explică într-o măsură rămînea în urmă a acestei ramuri a economiei. Începînd din anul trecut volumul investițiilor în agricultură a crescut simțitor, iar pentru anul acesta se prevede realizarea unui volum de investiții și construcții cu peste 70 la sută mai mare decît în 1953. Creșterea din an în an a investițiilor din agricultură trebuie să servească creșterii productivității în agricultură, obținerii unor recolte bogate, sporirii șeptelului și măririi producției animale.

Proiectul de Directive prevede creșterea în apropiată 2—3 ani a producțiilor globale la culturile de bază:

La cereale pînă la 10.500.000 tone față de 4.530.000 tone, obținute în medie pe an în perioada 1919—1953 și față de 8.880.000 tone planificate pe 1954;

La plantele leguminoase pînă la 206.000 tone față de 97.000 tone în perioada 1919—1953 și 172.000 tone planificate pe 1954;

La plante tehnice pînă la 3.020.000 tone față de 1.700.000 tone în perioada 1919—1953 și față de 2.640.000 tone planificate pe 1954;

La cartofi și legume pînă la 5.640.000 tone față de 3.190.000 tone medie pe anii 1919—1953 și 4.949.000 tone planificate pe 1954;

Furajele cultivate pînă la 6.340.000 tone față de 2.100.000 tone medie în perioada 1919—1953 și față de 4.870.000 tone planificate pe 1954.

Suprafața viilor va ajunge la: 257.500 hectare față de 227.000 cît avem astăzi; iar în plantațiile de pomi se prevăd 96.000.000 pomi fructiferi, față de 53.000.000 cît avem astăzi.

Măsurile prevăzute pentru dezvoltarea continuă a creșterii animalelor vor asigura: crearea bazei furajare corespunzătoare, aplicarea metodelor superioare de creștere, asistență și îndrumare zootehnică permanentă și calificată și participarea efectivă a stațiilor de mașini și tractoare pentru mecanizarea muncilor grele din zootehnie, care vor duce la sporirea numerică a șeptelului și măririi producției de carne, lapte, lînă și alte produse animale.

Înzestrarea stațiilor de mașini și tractoare și încadrarea lor cu cadre bine calificate vor mări capacitatea tehnică și organizatorică a S.M.T.-urilor, pentru o cît mai largă mecanizare a proceselor de producție din gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și pentru cuprinderea unui volum cît mai mare din lucrările agricole de bază ale sectorului particular.

Pentru îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat se prevăd măsuri pentru justa folosire a terenului și pentru mărirea producției vegetale și animale.

Suprafața arabilă la G.A.S. va crește în 1956 la 700.000 ha. față de 660.000 hectare cît este astăzi.

Datorită mecanizării proceselor de producție, pe lîngă faptul că va crește producția cantitativ și calitativ, se va diminua în mod simțitor necesarul de forțe de muncă, care astăzi constituie una din greutățile cele mai mari ale sectorului agricol de stat.

Directivele cuprind recomandări pentru consolidarea economică, organizatorică și politică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole.

De asemenea se prevede mărirea investițiilor la cea. 3 miliarde lei în anul 1955 și cea. 4 miliarde lei în anul 1956 pentru dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor.

(Continuare în pag. 5-a.)

Adunarea festivă din Capitală pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Cuvîntarea tovarășului N. M. Șvernîk

Dragi tovarăși,
Permiteți-mi ca, în numele Guvernului Sovietic și al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele întregului popor sovietic, să vă salut și să vă felicit, și prin Dvs. să felicit întreg poporul român, cu prilejul celei de-a zecea aniversări a eliberării României de sub jugul coteropitorilor germani fasciști și al dictaturii fasciste trădătoare a lui Antonescu. (Aplauze furtive și ovatii).

Acum 10 ani, în urma zdrobirii trupelor germane fasciste de către eroica Armată Sovietică, în august 1944, în țara voastră au fost create condiții favorabile pentru lichidarea regimului fascist.

Sub conducerea hotărâtă și curajoasă a Partidului Comunist Român, detașamentele înarmate de muncitori români au arstat la 23 August 1944 căpeteniile guvernului fascist al lui Antonescu, au dezarmat trupele fasciste germane aflate în București și au scos România din criminala colajă hitleristă. Poporul român iubitor de libertate, însușit de partidul comunist, a pornit cu armă în mână la luptă împotriva Germaniei fasciste.

Moșierii și burghezii din România n-au vrut să cedeze oamenilor muncii puterea. Folosind monarhia, care s-a menținut în țară, și sprijinindu-se pe ajutorul cercurilor guvernante din Anglia și S.U.A., ei au încercat să păstreze puterea politică în mâinile lor. Dar toate aceste încercări au suferit un eșec total. În acea perioadă, în România se crease o situație, în care forțele claselor dominante fuseseră deja zdrobite și nu mai puteau să-și mențină în aceeași formă dominația iar poporul nu mai voia să trăiască ca în trecut.

În aceste condiții, Partidul Comunist a reușit să mobilizeze eroica clasă muncitoare și țărâna muncitoare din România la acțiuni revoluționare de masă, în urma cărora guvernul generalului reacționar Rădescu a fost răsturnat, iar la 6 martie 1945, pentru prima oară în istoria României, a fost instaurat un guvern popular, în care rolul conducător îl deținea clasa muncitoare.

În opera de organizare și înfăptuire a acestei răsturnări istorice, care a exercitat o influență hotărâtoare asupra dezvoltării ulterioare a României, un merit uriaș au avut partidele comuniste și tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — luptător încercat pentru interesele oamenilor muncii din România. (Vii aplauze).

Crearea statului democrat-popular român a însemnat nu numai o înclinare victorioasă a luptei îndelungate pe care a dus-o poporul român pentru eliberarea sa națională și socială; ea a demonstrat totodată că din sistemul capitalist s-a desprins încă un stat european important și este dovada unei victorii strălucite a mișcării muncitorești internaționale. Această victorie istorică a poporului român a fost salutată cu multă bucurie de toți prietenii săi adevărați și, în primul rînd, de popoarele Uniunii Sovietice.

Slăbirea seculară a moșierilor și capitaliștilor și urmările grele ale războiului și ale ocupației fasciste germane au adus România în pragul catastrofei. Cotropitorii hitleristi și agentura lor din România, care timp de mai mulți ani au jefuit și scaldat în singe orașele și satele din România, au lăsat în urma lor distrugerii uriașe. Multe orașe și sate au fost transformate în ruini. La aceasta mai trebuie adăugată lupta furibundă a reacțiunii externe și interne, care urmărea distrugerea tinărului stat democrat-popular și restaurarea capitalismului în România.

Dar, în ciuda imenselor dificultăți economice și a încercărilor disperate ale burgheziei române de a răsturna puterea populară, oamenii muncii din România au respins cu succes și au zădărnicit toate uneltirile reacțiunii, sprijinite de statele imperialiste agresive. Eroismul poporului și, în primul rînd, al clasei muncitoare din

România, al țărânilor muncitoare, al intelectualității progresiste, și nezdruccinata încredere în Partidul Comunist Român au asigurat biruirea tuturor acestor greutăți și au făcut cu putință construirea bazelor socialismului în România.

Exemplul victoriei poporului român a confirmat încă odată în mod strălucit cuvintele marelui Lenin: «niciodată nu va putea fi învins un popor în care muncitorii și țărânii în majoritatea lor au aflat, au simțit și au văzut că ei apără puterea lor — puterea oamenilor muncii, că apără cauza a cărei izbândă le asigură lor și copiilor lor posibilitatea de a se folosi de toate binefacerile culturii, de tot ceea ce a creat munca omenească».

După instaurarea regimului de democrație populară, poporul român și-a îndreptat toate eforturile spre reînnoirea și dezvoltarea industriei, spre transformarea socialistă a agriculturii. În prezent, în ziua marilor sărbători naționale a poporului român, putem constata cu mare bucurie că poporul muncitor din România face cu succes față acestor sarcini istorice.

Au dispărut pentru totdeauna jugul, exploatarea oamenilor muncii, timpurile cînd soarta muncitorilor și țărănilor era hotărâtă fără participarea poporului însuși, cînd dezvoltarea politică și economică a României se hotăra la Paris, Londra, Berlin și Washington, cînd România era o semicolonie și o anexă agrară de materii prime a statelor imperialiste.

Pentru a justifica jaful nerușinat și violențele, economiștii burghezi au născocit o „teorie” originală care nega posibilitatea industrializării României, osîndite, chipurile, să rămînă pentru totdeauna o „țară eminentement agricolă”. Această așa-numită „teorie” a fost în întregime infirmată de întreaga dezvoltare a statului democrat-popular român. Astăzi soarta poporului român este hotărâtă chiar de popor, în interesele minunatei sale țări și, cum dovedește experiența ultimului deceniu, se hotărăște bine. (Aplauze puternice).

În cei zece ani care s-au scurs de la eliberare, poporul român a obținut succese cu adevărat remarcabile. Eforturile partidului comunist și ale poporului român au fost încununete cu mari succese în domeniul întăririi statului democrat-popular, al refacerii și dezvoltării economiei naționale și al ridicării nivelului material și cultural al oamenilor muncii din România.

În acești ani, în țară s-au înfăptuit transformări sociale fundamentale: reforma agrară și împroprietărea țăranilor, naționalizarea principalilor mijloace de producție industrială, a transportului, a societăților de asigurare și a băncilor. În urma acestor transformări, toate principalele poziții de comandă politică și economică au trecut în mâinile oamenilor muncii și s-a creat baza economică a statului popular, s-a creat posibilitatea de a realiza dezvoltarea economică a țării pe bază de plan, pe drumul construcției socialiste.

În prezent, oamenii muncii din România înfăptuiesc cu succes primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale. Pentru a ne face o idee despre ritmul nemaiîntîlnit de dezvoltare a industriei românești, ajunge să cităm un singur exemplu. Dacă în România burghezo-moșieră producția industrială a crescut în decurs de zece ani, între 1928 și 1938, cu mai puțin de 50 la sută, în România democrat-populară volumul producției industriale a crescut, în decurs de numai cinci ani, între 1948—1953, de mai bine de trei ori și jumătate. Trebuie în mod deosebit să relevăm faptul că în anii îndeplinirii planului cincinal, în România au fost create o serie întreagă de ramuri industriale inexistente înainte în țară, printre care producția de utilaje petroliere și miner, producția de utilaje electrolitice, o industrie de tractoare și alte ramuri.

Plenara C.C. al Partidului Muncitoresc Român din august anul trecut a arătat că rezultatele obținute în domeniul industrializării țării permit ca, în următorii doi-trei ani, să fie realizată importanta sarcină a dezvoltării rapide a producției agricole și a îmbunătățirii simțitoare a nivelului material și cultural al celor ce muncesc. Partidul Muncitoresc Român îmbină în mod just problema creșterii buncistăriei a oamenilor muncii, cu dezvoltarea agriculturii, căci cu cât mai ridicat va fi nivelul producției agricole, cu atât populația va avea mai multă pâine, carne, lapte, grăsin și alte produse.

În domeniul agriculturii țării s-au obținut succese în decursul ultimilor zece ani. Dar, după cum a subliniat just plenara C.C. al Partidului Muncitoresc Român, producția agricolă rămîne în urma ritmului de dezvoltare a industriei și, deocamdată, nu satisface încă pe deplin nevoile mereu crescînde ale populației și ale industriei. Plenara a trasat un vast program de dezvoltare a agriculturii și de sporire a producției mărfurilor

de consum popular. Noi, oamenii sovietici, urmărim tot sufletul poporul român succese mari în această cauză a întregului popor și ne exprimăm deplină convingere că oamenii muncii din țara voastră, sub conducerea partidului și al Comitetului său Central, vor face față și acestei sarcini. (Aplauze prelungite).

România democrat-populară a obținut succese remarcabile și în domeniul științei, literaturii și artelor.

Poporul român pe bună dreptate se mîndrește cu asemenea scriitori din secolul XIX, ca Mihail Eminescu și Ion Luca Caragiale. În anii puterii populare, talentele populare au cunoscut o înflorire deplină.

Poporul sovietic manifestă mult interes pentru realizările oamenilor de artă și de știință din România și le urează succese și mai mari în activitatea lor, spre binele oamenilor muncii.

Forța conducătoare și îndrumătoare a oamenilor muncii din România în lupta pentru construirea socialismului este Partidul Muncitoresc Român — organizatorul și inspiratorul tuturor victoriilor poporului român. Sub conducerea partidului muncitoresc, clasa muncitoare, țărâna și intelectualitatea repunzătoare victorie după victorie în construirea bazelor socialismului.

Un rol important în viața statului democrat-popular român îl au sindicatele. În ultimii zece ani sindicatele au crescut aproape de cinci ori și numărul în rândurile lor peste 2 milioane 500.000 membri. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, sindicatele mobilizează pe muncitori la îndeplinirea și dăpăirea planurilor economice, organizează întrecerea socialistă a muncitorilor și funcționarilor, sporește rîndurile inovatorilor în producție, dau dovadă de grijă pentru satisfacerea nevoilor de zi cu zi ale muncitorilor și funcționarilor. Oamenii sovietici se mîndresc cu realizările prietenilor lor români fruntași ai producției, ca Nicolae Vasu și Dumitru Arjan, Eroii ai Muncii Socialiste.

Toate realizările poporului muncitor român, cucerite în luptă grea în ultimii zece ani împotriva reacțiunii din afară și dinăuntru, sînt condiționate, în primul rînd, de existența sta-

Tovarăși!
Prietenia dintre oamenii muncii din țările noastre există de multe veacuri. Poporul român a luptat în repetate rînduri, alături de poporul rus, pentru eliberarea sa națională.

Toate încercările guvernelor burgheze reacționare și ale cercurilor guvernante ale României boierești de a determina în rîndurile poporului român sentimente de animozitate față de popoarele Uniunii Sovietice, n-au avut nici un succes. Niciodată între oamenii muncii din țările noastre n-au existat nici un fel de contradicții, ba, dimpotrivă, întotdeauna au existat relații bune și de prietenie.

Această prietenie, care are rădăcini istorice adînci, s-a manifestat cu o nouă tărie în lupta comună împotriva coteropitorilor fasciști cînd, ca urmare a eliberării României și a răsturnării dictaturii fasciste, poporul român a luptat cu arma în mînă, umăr la umăr cu Armata Sovietică, împotriva trupelor fasciste germane. Prima divizie de voluntari români, formată pe teritoriul sovietic și care a luptat pentru a-și elibera patria de fascism, a purtat numele marelui patriot român, conducătorul răscăleii populare din Țara Românească — Tudor Vladimirescu.

Guvernul Sovietic a dat o înaltă prețuire operațiunilor militare ale acestei divizii. Pentru meritele militare și eroismul manifestat în luptele împotriva trupelor fasciste germane, divizia Tudor Vladimirescu a fost decorată cu ordinul sovietic „Drapelul Roșu”.

În condițiile regimului democrat-popular, prietenia seculară dintre popoarele României și U.R.S.S. s-a ridicat pe o treaptă nouă, a căpătat un nou conținut. La baza acestei prietenii se află principiul egalității depline și respectării reciproce a suveranității de stat. Această prietenie este luminată de steagul internaționalismului proletar și, atîta timp cît sintem credincioși acestui lagăr, nici un fel de uneltiri mișcave ale dușmanilor nu vor fi în stare să slăbească prietenia noastră. (Aplauze furtive, aclamații).

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat în februarie 1948 între România și Uniunea Sovietică, este o vie manifestare a prieteniei și frăției dintre popoarele noastre. Pe zi ce trece crește și se întărește legătura politică, economică și culturală ale României cu Uniunea Sovietică, cu țările de democrație populară. (Vii aplauze).

O deosebită importanță pentru dezvoltarea economiei naționale a țării noastre au acordurile economice încheiate între ele, acorduri care în seama de interesele ambelor țări. Uniunea Sovietică nu se limitează la a livra României, ca și celorlalte țări de democrație populară, cel mai perfecționat utilaj tehnic. Ea manifestă o grijă făcătoare pentru a ajuta aceste țări să-și însușească această tehnică. (Vii aplauze).

Prietenia și relațiile frățestre dintre țările noastre se inspiră din mărețele țeluri ale apărării păcii și securității internaționale.

Promovind o politică externă de pace, noi punem de la posibilitatea unei coexistențe pașnice îndelungate a celor două sisteme — socialismul și capitalismul. Această politică externă corespunde în întregime intereselor, năzuințelor și aspirațiilor oamenilor muncii spre pace și prietenie cu celelalte popoare.

Zadarnice sînt afirmațiile inspiratorilor politici de scindare a Europei și ai creării de blocuri militare că, din cauza deosebirilor de ordine social, nu este cu putință o colaborare pașnică între state. Asemenea afirmații au ca scop să mențină și să agraveze încordarea în relațiile internaționale. Noi însă stî-

tem pentru menținerea și consolidarea păcii în lumea întreagă.

În ultimul timp, datorită acțiunilor perseverente și hotărâte ale statelor iubitoare de pace, s-au făcut pași serioși pe calea slăbirii încordării în relațiile internaționale. Am în vedere în primul rînd victoria obținută de forțele păcii la conferința de la Geneva Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratativelor între state poartă, în anumite condiții, să ducă la rezultate care să corespundă intereselor vitale ale tuturor popoarelor și statelor iubitoare de pace. În ciuda diferitelor manevre ale partizanilor de dincolo de Atlantic ai faimosului „război rece” și ai politici „de pe poziții de forță”, conferința de la Geneva a rezolvat cu succes sarcina restabilirii păcii în Indochina. La această conferință s-a vădit cu maximă claritate falimentul încercărilor, diplomației americane de a împiedica marea popor chinez să ocupe locul ce-i revine de drept printre marile puteri. Conferința de la Geneva constituie de asemenea o dovadă a întăririi prestigiului țărilor din lagărul păcii și democrației, care luptă consecvent pentru cauza păcii și a colaborării internaționale pe baza respectării reciproce a independenței și suveranității popoarelor mari și mici.

Ar fi însă greșit să se creadă că toate greutățile care stau în calea rezolvării problemelor internaționale iligibile au fost biruite, că cercurile agresive ale unor state se vor împăca cu eșecul planurilor lor criminale de dezlănțuire a unui nou război mondial. Lucrurile stau totuși dimpotrivă. Propagandistii războiului ai politicii „de pe poziții de forță”, care au suferit o înfrîngere la Geneva, depun acum toate eforturile pentru a mîngia însemnătatea hotărîrilor adoptate la Geneva. Ei caută în fel și chip să îngheze blocuri militare agresive în Europa și în Asia de sud-est, după modelul faimoasei uniuni nord-atlantice.

În aceste condiții, datorită noastră sîntă este să întărim prin toate mijloacele lagărul nostru socialist al păcii, care se opune forțelor agresive ce caută să dezlănțuie un nou război mondial. O mîreță cucerire a popoarelor iubitoare de libertate este crearea și consolidarea acestui mare lagăr al democrației și socialismului puternic bastion al păcii și securității popoarelor. Nu încăpe încoșă că, dacă imperialiștii americani vor încerca să-și realizeze planurile nebunești de dezlănțuire a unui nou război mondial, țăările lagărului socialist vor ști să-și apere interesele și să dezmeticească pe aventurierii deșănțați. (Aplauze, aclamații puternice).

Tovarăși!

În cei zece ani care au trecut, oamenii muncii din țara voastră au obținut succese minunate în opera de transformare a României dintr-o țară înapoiată și semicolonială într-o țară industrială înaintată și cu o agricultură mecanizată. În fața poporului român s-au deschis minunatele perspective ale construcției socialiste. Nu încăpe îndolă că harnicul popor român, sub conducerea partidului său, va rezolva cu succes sarcinile istorice care stau în fața lui. (Vii aplauze).

Astăzi, în ziua sărbătorii voastre naționale, în numele întregului popor sovietic urez fierbințe poporului român noi succese în marea sa luptă pentru construirea societății noi, socialiste, în lupta pentru cauza păcii și securității popoarelor. (Aplauze puternice).

Trăiască Republica Populară Română, liberă și independentă! (Aplauze puternice).

Trăiască Partidul Muncitoresc Român — organizatorul și inspiratorul tuturor victoriilor poporului român! (Aplauze puternice).

Trăiască prietenia veșnică și de nezdruccinat dintre popoarele români și sovietici! (Aplauze puternice și aclamații prelungite).

Conferirea titlului de „Medic Emerit al R.P.R.” tovarășului Dr. I. Pescariu

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale, a fost conferit recent titlul de „Medic Emerit al R.P.R.” unui număr de medici din țara noastră.

Printre cei distinși cu acest înalt titlu, ce reprezintă prețuirea meritelor lor excepționale și a realizărilor lor deosebite în domeniul ocrotirii sănătății oamenilor muncii, se află și medicul Dr. Ion Pescariu din Arad.

In cinstea tradițiilor de luptă ale partidului

Dezvelirea unei plăci comemorative la o fostă tipografie ilegală

În ziua de 22 august, în cinstea măreței sărbători a poporului român, a avut loc în orașul Arad, pe strada Boiemiei nr. 13, dezvelirea unei plăci comemorative în amintirea luptei duse în ilegalitate de organizația din Arad a Partidului Comunist Român, împotriva „exploatării și asupririi, împotriva războiului antisovietic, pentru pace, binele și fericirea celor ce muncesc.”

La dezvelirea plăcii comemorative au participat tov. Gheorghe Fericea-

cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Francisc Czorbor, membru al Comitetului regional de partid, care a înfăptuit lupta dusă de Partidul Comunist în adîncă ilegalitate și mărețele realizări înfăptuite sub conducerea partidului în cei zece ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre.

Această casă — a arătat vorbitorul — a servit în timpul negrei ilegalități drept centru conspirativ al mișcării muncitorești din orașul Arad.

Ea a servit de asemenea ca local pentru o tipografie ilegală.

Pe placa comemorativă ce a fost dezvelită, stau scrise cuvintele: „În această casă a funcționat în anii 1928—1943 o tipografie ilegală, care a răspîndit în timpul crunței asuprii burghezo-moșierești cuvîntul partidului”.

După dezvelirea plăcii comemorative, participanții la această solemnitate au depus coroane de flori.

Tractoristul Vasile Voichiță, distins cu titlul de „Erou al Muncii Socialiste”

Cu prilejul aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre, printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, s-a acordat titlul de „Erou al Muncii Socialiste” mai multor tovarăși. Printre cei distinși cu acest titlu se află și Vasile Voichiță, șef de brigadă de la stațiunea de mașini și tractoare Sinicoul-Mare din regiunea noastră.

Sărbătorirea zilei de 23 August, o măreață demonstrație a hotărârii oamenilor muncii de a nu-și precupeți forțele pentru înflorirea și întărirea patriei

(Urmare din pag. 1-a)

În orașul Arad s-a prelungit linia de tramvai cu circa 10 km. și au fost construite 17 vagoane de tramvai. De asemenea, au fost amenajate mai multe parcuri, s-au construit 3 puturi de apă. În cuprinsul regiunii au fost electrificate peste 40 de comune.

În momentul de față în regiunea noastră avem 236 unități sanitare cu 2.598 de paturi, care sînt deservite de 375 de medici.

Cele 131 gospodării colective, gospodăriile de stat, S.M.T.-urile și 114 întreprinderi agricole vorbesc despre dezvoltarea agriculturii noastre.

Pe tărîmul cultural, în orașul nostru s-a construit un teatru de vară, 29 de comune din regiunea noastră sînt radiificate, avînd 14.500 difuzoare. Cele 3 case de cultură raionale și 343 de cămine culturale ara-

tă realizările regimului democratic în domeniul cultural.

Poporul nostru sărbătorește anul acesta ziua de 23 August în împrejurările creșterii continue a forțelor păcii, democrației și socialismului.

De un urias prestigiu se bucură politica de pace a Uniunii Sovietice care dobîndește noi succese pe arena internațională. Întreaga omenire iubitoare de pace a primit cu încredință bucurie și satisfacție evenimentul încheierii focului și acordurilor încheiate cu privire la restabilirea păcii în Indochina.

Cu ocazia zilei de 23 August 1954, poporul nostru muncitor își manifestă hotărîrea sa de a depune toate eforturile pentru construirea socialismului, pentru fîurirea unui viitor mai fericit. Această mare sărbătoare este un prilej pentru oamenii muncii din țara noastră de a-și exprima dragostea lor fierbîntă față

de marea și invincibilă Uniune Sovietică, eliberatoare a țării noastre.

Cu ocazia aniversării a 10 ani de la eliberarea patriei noastre, poporul nostru muncitor își exprimă profundul său atașament și încrederea sa nemărginită față de partid și guvern. Mîndru de succesele obținute în aceste 10 ani, sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor luptă pentru îndeplinirea mărețului program al partidului de asigurare a bunăstării oamenilor muncii de la orașe și sate, de înflorire și întărire a scumpii noastre patrii Republica Populară Romîna.

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului romîni!

Trăiască poporul nostru muncitor care, sub conducerea partidului, construiește cu succes o viață nouă și fericită în scumpă noastră patrie!

Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîni și guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască marea Partid Comunist al Uniunii Sovietice!

În limba maghiară a vorbit tov. Alexandru Kelemen, secretar al comitetului executiv al statului popular regional.

Oamenii muncii, întruniți la mîtingul din Piața Avram Iancu, au aclamat cu entuziasm ambele cuvîntări. De asemenea, au primit cu multă bucurie vestea trimiterii celor două telegramme adresate Președintelui Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, precum și Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîni și Guvernului Republicii Populare Romîne.

Insufletea demonstrație a oamenilor muncii

După mîtingul ce a avut loc în piața Avram Iancu, coloanele de manifestanți s-au îndreptat spre Bulevardul Republicii unde s-a desfășurat demonstrația oamenilor muncii cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre de către glorioasă Armată Sovietică.

Tribuna din fața Statului popular orășenesc este înconjurată de drapelul roșu și tricolorul pe care un soare cald de vară își împarte razele fierbinți. Deasupra tribunei, împodobite în roșu, se găsesc portretele marilor învățători ai omenirii muncitoare: Marx, Engels, Lenin, Stalin, precum și portretele tovarășilor G. M. Ma-

lenkov, K. E. Vorosîlov, Gheorghe Gheorghiu-Dej și Dr. Petru Groza. Deducînd, lozina „Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului romîni!”

În tribuna centrală au luat loc membri ai Comitetului regional de partid, ai Comitetului executiv al Statului popular regional, reprezentanți ai organizațiilor de masă, fruntași ai întreprinderii socialiste din fabrici și uzine, personalități de frunte ale vieții științifice, culturale și artistice, țărani muncitori fruntași ai recoltei bogate.

Vin spre tribună coloanele de manifestanți din Piața Avram Iancu unde s-a desfășurat mîtingul.

O revărsare de voințe și finerețe

Înaintînd voloi în rîpăiții tobelor și al trompetelor, apar în fața tribunei cu brațele pline de flori pionierii ce înfrunghiează nu numai viitorul, ziua de mîine a patriei, ci și prezentul luminos, viața nouă pe care poporul muncitor și-o trăiește în patria eliberată de către glorioasă Armată Sovietică.

Glăsurile cristaline de copii se aud plînd departe. Pe o lozină purtată de pionieri stă scris: „Sîntem născuți odată cu eliberarea patriei”. Ei aclamă cu entuziasm și glăsurile lor pline de voințe exprimă recunoștință față de Uniunea Sovietică, aceea ce, eliberîndu-ne țara, le-a adus și deschis viitorul lor însoțit. Ei nu au cunoscut, nici nu vor cunoaște nicodată viața plină de mizerie și suferință a copilăriei părinților lor. Astăzi pionierii pășesc cu încredere spre fericire și bucurie, fiindcă bătălie roșii, galbene și albastre, ovaționînd îndelung pentru partid, pentru patria lor scumpă.

Ca un suvoi nestăvilit trec prin fața tribunei oamenii muncii din fabricile și uzinele din orașul și regiunea Arad. Ei demonstrează în ziua de 23 August din acest an, sub semnul hotărîrii neclintite de a traduce și pe mai departe în viața programul de măsură economică elaborat de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953, pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Ca și în alți ani, demonstrația oamenilor muncii este deschisă de impresionanta coloană a celerităților. Îmbrăcați în haine de sărbătoare, purtînd drapelul roșu și tricolorul, ei trec mîndri prin fața tribunei. De-a lungul șirurilor de demonstrații răsună ovații în cîntecul Partidului Muncitoresc Romîni, sub a cărui conducere poporul nostru merge cu pași siguri pe calea fîuririi socialismului. Deasupra coloanelor se pot vedea portretele ale conducătorilor P.C.U.S. și ale membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Muncitorii scandează cu însuflete: „Trăiască prietenia veșnică dintre poporul romîni și marea popor sovietic!”

În aplauzele tovarășilor de pe tribună trec muncitorii, tehnicienii și inginerii Atelierele C.F.R. Arad. Iată-l printre ei pe fruntașul în producție Ștefan Rotaru, care în cîntecul

măreței sărbători și-a depășit norma cu peste 95 la sută. Cu deosebită mîndrie muncitorii din secția a IV-a, care produc bunuri de larg consum, raportează că au dat peste plan produse metalice pentru uz casnic necesare oamenilor muncii. Cu 80 la sută și-a depășit planul lucrînd la producerea acestor bunuri tov. Ioan Holăranu, Gaspar Kerner și Ioan Bolici, ce acum pășesc cu mîndrie prin fața tribunei.

Rînd pe rînd vin apoi muncitorii de la celelalte unități celeriste din orașul nostru: Depoul de locomotive, cu majoritatea mecanicilor antrenai în mișcarea cîncinștii, stația C.F.R. fruntași pe regiunea Timișoara, Ateleierele T.C. 5, C.F.R. Podgoria, etc.

Impresionantă este revărsarea de voințe și entuziasm a sutelor de manifestanți de la fabrica „Josif Ranghel”. Harnicii constructori ai primelor strunguri romînești raportează cu mîndrie partidului și guvernului despre noile lor succese obținute în muncă. Fabrica „Josif Ranghel” este o minunăție realizare a regimului de democrație populară, o dovadă a capacității creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor noștri. Panouri și grafice sugestive arată că în această fabrică s-au construit strunguri moderne, pe care în trecut le importam cu bani grei din țările capitaliste.

În fruntea coloanei muncitorilor de la uzinele „Flamura roșie” vin zeci de tineri cu steaguri în mîni. În fața coloanelor este purtat un panou cu portretele fruntașilor în producție Ivantie Grada, Gheorghe Kohny, Josif Nagy și alții, care aplicînd pe scară largă metodele înaintate de muncă ale muncitorilor sovietici și inițiativele fruntașilor în muncă din țara noastră, au obținut succese deosebite de importante în producție. Alături de producția de bază — vagoane de călători și de marfă — muncitorii acestei uzine raportează partidului și poporului muncitor că de la plenara C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, ei au produs o însemnată cantitate de bunuri metalice de larg consum.

În coloanele multor întreprinderi vin membri ai echipelor culturale, îmbrăcați în minunate costume naționale romînești, maghiare și sovietice. Ei dansează în fața tribunei culgînd aplauze.

Făuritorii bunurilor de larg consum

Trec acum coloanele muncitorilor din industria ușoară și alimentară, cărora le revin sarcini de cînsle și de mare importanță în aplicarea în practică a măsurilor preconizate de partid în vederea creșterii nivelului

de trai al oamenilor muncii. Textileștii și muncitorii întreprinderilor alimentare poartă grafice și pancarte prin care arată realizările dobîndite în producție, lupta lor pentru îmbunătățirea calității produselor și îmbogățirea sortimentelor.

Iată coloanele filatorilor și țesătorilor de la uzinele textile „30 Decembrie”. În frunte trece un grup de muncitori și tehnicieni decorați pentru merite deosebite obținute în lupta pentru mai multe țesături. Ei sînt mîndria întregului colectiv. „Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a eliberării patriei noastre” — aclamă din toată inima, cu entuziasm și bucurie, țesătoarele care au trimis magazinele în trimestrul II al anului curent cu 556.600 m. p. țesături mai mult față de aceeași perioadă a anului trecut. În rândurile lor se găsește tov. Maria Haragșin, inițiatora întrecerii pentru titlul de „cea mai bună țesătoare”, și fruntașii în întrecerea socialistă Florica Truța, care a cîștigat acest titlu, dînd peste plan 1554 metri țesături.

Într-o mare de drapele și panouri, apar în fața tribunei muncitorii fabricii „Tebea”. Ei fac cunoscut, printre un panou pe care-l poartă cu dragoste, că față de anul 1944 producția fabricii a crescut în 1954 cu 720 la sută. Ca urmare a grijii partidului și guvernului, pentru sporierea investițiilor în industria bunurilor de larg consum, la fabrica „Tebea”, în cîntecul zilei de 23 August a fost dată parțial în producție noua filatură, care va face să crească producția de textile. În coloana de la „Tebea” se pot vedea și muncitorii al noii filaturi, ca Valentina Săbău, Ecaterina Belgram, Valeria Rațiu și Pavel Grünwald.

În rânduri compacte pășesc cu mîndrie muncitorii, tehnicienii și inginerii de la fabrica „Tricolor roșu” care în cîntecul zilei de 23 August au introdus 15 modele noi de tricotașe și au aplicat la secția confecției metoda produsîndu-se prin care a crescut considerabil productivitatea muncii.

Rînd pe rînd defilează muncitorii de la întreprinderile forestiere, de la fabricile de mobilă „Gh. Doja” și

Solii oamenilor muncii de pe ogoare

Izbucnește acum un nou ropot de aplauze. Trec membri ai gospodăriilor agricole colective, și întovărășirilor agricole, muncitorii de la G.A.S.-uri și S.M.T.-uri și țărani muncitori cu gospodării individuale. Ei au venit din Curlici, Dorobanți, Vladimirescu, Rovine, Fîntinele, Crucești, Șagul, Seceni, pentru a-și manifesta recunoștința fierbîntă față de eliberarea noastră, Uniunea Sovietică, față de Partidul Muncitoresc Romîni, care le-a arătat și le-a deschis calea ce duce spre belșug și fericire. În marea bătălie pentru stringerea recoltei și predarea celorlalte către stat, ei au obținut numeroase victorii. Țărani muncitori din Macea, poartă cu dragoste drapelul de comună fruntașă pe raion în campania muncitorilor

de a nu-și precupeți forțele pentru înflorirea și întărirea patriei.

Intr-o revărsare plină de tinerețe, vigoare și avînt, trec prin fața tribunei sportivii. În fruntea coloanei pășesc steagarii, purtînd drapelul roșu și tricolorul ale căror falduri flutură majestuos în bătaia vîntului. Un grup de tineri execută din mers, pe un camion, diferite exerciții la paralele, apoi sub steagurile diferitelor asociații vin coloanele celorlalți sportivi. Cu deosebit interes întîmpină tovarășii de pe tribună apariția unui

cultural din Tirnova, Bellu, Bocsig și altele.

La Gurahonț

Au venit aici în această zi frumoasă de august de pe meleagurile moșilor, numeroși muncitori, țărani muncitori și intelectuali. Unii au venit cu căruțele iar alții cu trenul. Primii care au sosit au fost colectivizii din Dieci și Pescari, membrii întovărășirilor din Almaș, Cil, precum și muncitorii cîrcierilor de la Sebiș, Achița și Virful. Cu numeroase steaguri roșii și tricolore, ei se îndreaptă spre parcul

„Răsăritul”-Pincota, de la fabrica de lacuri și vopsele „Polychrom”, cei de la „Fierarul” și de la Uzina Electrică, apoi harnicii muncitori ai sanctiilor de construcții, care luptînd pentru îndeplinirea la termen a planului și pentru construcția la un preț de cost tot mai redus, în cîntecul marii sărbători au terminat clădirea noii filaturi de la fabrica „Tebea”, precum și stația de călători C.F.R. Arad.

Umar la umăr cu muncitorii din industria ușoară, pășesc și colectivele întreprinderilor alimentare: „7 Noiembrie”, Fabrica de zahăr, „Refacerea”, „Trustul de panificație” și altele, care prin strădaniile lor sporesc producția de bunuri alimentare de larg consum. Un panou purtat de muncitorii de la fabrica de paste făinoase „Mira” ilustrează grăitor creșterea producției. În anul 1954, față de 1949, producția globală a crescut cu 1220 la sută.

Numeroși lucrători din cooperativele meșteșugărești își poartă copiii pe umeri. Minuțele mici ale acestora duc bătăie multicolore, pe care le flutură... Iată-i pe cooperatorii de la „ARTEX”. Ei se mîndresc pe bună dreptate că în cîntecul zilei de 23 August au dat peste 5.000 buciți produse de larg consum, iar cei de la „Ecaterina Varga” au produs 150 buciți confecții, 350 tricotașe și 5.000 păpuși peste plan.

În urma lor trec cooperatorii de la „Oleul”, „Solidaritatea tîmplarilor”, „Precizia”, „Rezistența”, „Autouniversal”, „21 Decembrie”, etc. În mijlocul manifestanților de la cooperativa „Unirea” își face apariția un car alegoric, înfățișînd aspecte din munca lor.

Cu deosebită căldură demonstrează oamenii muncii din învățămînt, cei de la Teatrul de Stat, Întreprinderea regională cinematografică, Justiția, Sfatul popular regional și orașenesc și alte instituții din Arad.

gigole de vară. Raionul Arad e fruntaș pe regiune în această campanie. Drapelul de raion fruntaș, purtat de curînd e purtat în fruntea coloanei oamenilor.

În coloanele solilor țărânișii muncitoare se găsește Gheorghe Siclovai, fruntaș în întrecerea socialistă la gospodăria colectivă „Octombrie Roșu” din Zădăreni, Ana Berinde, mulgătoare fruntașă la gospodăria colectivă „Tractorul” din Felnaș și alții.

Demonstrînd prin fața tribunei, oamenii muncii de la sate își manifestă hotărîrea lor nestrîmătată de a răspunde sprijinului clasei muncitoare, grijii partidului și guvernului printr-o mai bună aprovizionare a industriei și a populației orășenești cu produse agricole.

Trec sportivii

car alegoric, reprezentînd mai multe discipline sportive.

Neconștient răsună urale și ovații pentru Partidul Muncitoresc Romîni, pentru Guvernul Republicii Populare Romîne, pentru marea Uniune Sovietică, eliberatoare și sprijinul de nădejde al poporului nostru.

Demonstrația a constituit o vie manifestare a hotărîrii oamenilor muncii de a nu-și precupeți forțele pentru a face să înflorească mereu patria noastră liberă.

„1 Mai” de pe malul Crișului Alb. Prin ovații, oamenii muncii își exprimă dragostea și încrederea lor în partidul nostru drag, recunoștința fierbîntă față de marea Uniune Sovietică.

Mîtingul a fost deschis de tov. Trișan Pascu, președintele Comitetului raional A.R.L.U.S., care a dat cuvîntul președintelui Statului popular raional, tov. Erdei Ioan.

După mîting a avut loc un bogat program artistic dat de căminele culturale din Hălmaș, Gurahonț și fînfăra de la Bănești, iar seara s-a desfășurat un carnaval.

Adunarea festivă de la Teatrul de vară consacrată celei de a 10-a aniversări a eliberării patrii noastre

După amiaza zilei de 22 august, la Teatrul de vară. O clipă solemnă. Răsună acordurile majestuoase ale Imnului de Stat al R.P.R. și Imnului de Stat al U.R.S.S. Cu o încordare specifică momentului, ele sînt ascultate de către participanții la adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării patrii noastre de sub jugul fascist de către glorioasă Armată Sovietică. Peste 2.500 de cetățeni ai Aradului s-au adunat în această însoară după amiaza pentru a sărbători marea eveniment. Printre ei se găsesc membri ai Comitetelor regional și orășenești de partid, ai statului popular regional, numeroși activiști de partid, ai organizațiilor de masă, ai aparatului de stat, fruntași ai întregirii socialiste din uzine precum și delegați ai țărânișii muncitoare și ai intelectualității noastre noi.

Iată că la tribună urcă președintele adunării.

Adunarea este deschisă de către tovarășul Gh. Duna, președintele comitetului executiv al statului popular orășenesc. El dă cuvîntul tovarășului I. Beldean, prim-secretar al Comitetului regional de partid, care vorbește despre importanța zilei de 23 August. Din expunerea sa, care a fost în repetele rînduri întreruptă de aplauzele auditorilor, desprindem:

„Ziua de 23 August este cea mai mare sărbătoare națională a poporului romîni; ea marchează începutul unei colituri hotărîtoare în istoria țării noastre, trecerea de la regimul burghez-moșieresc de aspirare și exploatare sălbatică a oamenilor muncii și de aservire a intereselor țării capitalului străin, la regimul democratic-popular în care poporul muncitor a devenit stăpîn pe soarta sa.

Ea marchează sfîrșitul grelelor și istovitoarelor zile în care era nevoit să trăiască și să trădească muncitorul. 23 August 1944 — a pus capăt pentru totdeauna acelor timpuri cînd stăpînii în țară erau capitaliștii și moșierii, cînd fabricile și uzinele se aflau în mîinile patronilor...”

Singurul partid din țara noastră care a luptat cu abnegație pentru eliberarea oamenilor muncii de exploatare, pentru apărarea intereselor lor vitale, pentru adevărată independență națională, pentru prietenia cu Uniunea Sovietică și împotriva criminalului război antisovietic — a fost Partidul Comunist Romîni. El a organizat și condus forțele patriotice la lupta pentru dobîndirea dictaturii fasciste și înlocuirea armelor împotriva Germaniei hitleriste, dejucînd manevrele reacțiunii, ale partidelor burgheze.

La 23 August 1944 România pentru prima oară și-a dobîndit adevărată independență națională. Vremurile cînd România era o semicolonie a capitalului internațional, cînd principalele ei bogății erau jefuite de trușturile străine, au apus pentru totdeauna.

Eliberarea Romîniei de către Armata Sovietică n-a însemnat numai eliberarea națională a țării noastre. Ea a fost țara noastră de intervenție armată a puterilor imperiale, a făcut posibilă desfășurarea luptei clasei muncitoare, aliată cu țărânișii muncitoare și sprijinită de întreg poporul muncitor, pentru cucerirea puterii din mîinile claselor exploatare, a permis instaurarea și rapidă dezvoltare a puterii populare.

Poporul romîni, care în decursul a zeci de ani s-a putut convinge că partidul comunist este singurul apărător al intereselor celor ce muncesc, a adevăratelor interese naționale, a ales cu încredere acest partid drept conducător și călăuzitor în construirea vieții noi.

Poporul romîni păstrează o nemărginită recunoștință poporului sovietic, Armatei Sovietice care și-a vărsat singele pentru eliberarea Romîniei și a altor țări de sub jugul fascismului.

Neuitat vor rămîne faptele eroice ale ostașilor și ale tuturor patrioților romîni, în frunte cu comunistii care și-au dat viața pentru eliberarea și fericirea poporului.

Vorbitorul face apoi un scurt istoric al desfășurării luptei poporului romîni după 23 August 1944. Luptă care a culminat cu instaurarea Republicii Populare Romîne.

Proclamarea Republicii Populare Romîne — a spus tov. Beldean — a marcat prelucrarea întregii puteri de către clasa muncitoare, aliată cu țărânișii muncitoare.

Clasa muncitoare, în trecut exploataată și lipsită de cele mai elementare drepturi, a devenit clasa conducătoare în stat. Robii de cri ai patronilor gospodăresc astăzi cu pricepere statul, sînt miniștri, deputați, directori de întreprindere, ocupă posturi înalte în economie, în aparatul de stat și în armată.

În continuare se vorbește despre dezvoltarea economiei noastre naționale, despre electrificarea țării, despre noile construcții realizate în regiunea noastră și în întreaga țară. Se arată felul cum oamenii muncii din patria noastră au răspuns la chema-

rea partidului, luptînd pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei C. C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, reușind astfel să se facă progrese simțitoare în îmbunătățirea condițiilor de viață a populației.

Ca efect al măsurilor luate pe bază hotărîrilor plenarei largite a C. C. al P.M.R. din august 1953, — a spus în continuare vorbitorul — producția principalilor bunuri de consum în trimestrul IV al anului 1953 și trimestrul I și II 1954 a marcat o creștere importantă față de cele trei trimestre anterioare din 1953. Astfel, la pîne, producția a crescut cu 4,8 la sută, la paste făinoase cu 7,2 la sută, la conserve de carne cu 21,8 la sută, la produse de carne cu 18,6 la sută, la produse zaharoase cu 41,8 la sută, la articole de menaj din tablă zincată cu 42,5 la sută iar la mobilă cu 21,5 la sută, etc.

În primul semestru al anului 1954 s-au vîndut populației, prin unitățile comerțului socialist, cu 13,1 la sută mai multe mărfuri decît în perioada corespunzătoare a anului trecut, din care cu 15,6 la sută mai multe mărfuri alimentare și cu 11 la sută mai multe mărfuri industriale. Prin unitățile comerțului cooperatist s-au desfiat populației de la sate cu 11,7 la sută mai multe mărfuri industriale.

Se subliniază apoi adîncile transformări survenite în viața țărânișii muncitoare. Se arată că s-au dat agriculturii numeroase mașini și tractoare și s-a trecut la transformarea socialistă a agriculturii.

Un mare număr de familii de țărani muncitori din țara noastră s-au unit, pe baza liberului consimțămînt, în 2045 gospodării agricole colective și 2334 de întovărășiri pentru lucrarea în comun a pămîntului. În regiunea noastră avem create 131 de gospodării agricole colective și 114 întovărășiri.

Partidul și guvernul nostru acordă o atenție deosebită dezvoltării agriculturii și sporirii producției de bunuri de consum popular, preocupîndu-se de trasarea perspectivelor dezvoltării în anii apropiați, a tuturor ramurilor agriculturii. În momentul de față veriga principală în lupta pentru dezvoltarea armonioasă a întregii economii naționale și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii o constituie dezvoltarea agriculturii.

Realizările obținute de poporul nostru muncitor în cei 10 ani care au trecut de la eliberarea țării, confirmă cu tărie faptul că în centrul politicii partidului stă omul cu nevoile sale. Și vorbitorul scoate în evidență bogatele realizări ale regimului nostru, puse în slujba acestui scop nobil. Scote în evidență creșterea veniului mediu al muncitorului, alocațiile statului pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, asigurarea protecției muncii, sănătății publice, învățămîntului public, cultură și a. La aceste rezultate s-a ajuns prin atragerea în muncă de conducere a maselor populare în special în sferile populare.

După ce trece în revistă condițiile internaționale în care sărbătorim cea de a 10-a aniversare a eliberării patrii noastre, în care se arată creșterea prestigiului Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară și se arată principiile juste ale politicii externe a U.R.S.S., expunerea tovarășului I. Beldean se ocupă de sarcinile noastre de viitor.

Înaintea noastră stau deschise azi noi și noi probleme de înfrînt, la capătul cărora vom avea mai multe uzine și fabrici, mai multe alimente și produse de larg consum, mai multe școli, teatre, cinematografe și case de cultură. Pentru fîurirea fericirii poporului nostru muncitor va trebui însă să stringem și mai mult rîndurile cu încredere în jurul iubitului nostru partid, înfrînturilor vișurilor noastre, să ne luăm angajamîntul că nu vom cruța eforturile noastre în lupta pentru înflorirea scumpii noastre patrii, Republica Populară Romîne.

Cu ocazia zilei de 23 August poporul nostru muncitor își manifestă hotărîrea sa de a depune toate eforturile pentru construirea socialismului, pentru fîurirea unui viitor fericit.

În încheierea adunării festive, cu aprobarea unanimă a participanților, se trimite două telegramme. Prima telegrammă este adresată Comitetului Central al P.C.U.S. și Guvernului Sovietic. În ea se exprimă dragostea și recunoștința pentru poporul sovietic care ne-a eliberat de sub jugul fascist. Cea de a doua telegrammă este adresată Comitetului Central al P.M.R.

În ea se raportează că oamenii muncii din regiunea Arad și-au îndeplinit angajamentele luate în cîntecul măreței sărbători a eliberării patrii noastre.

După încheierea adunării festive a fost prezentat un bogat program artistic la care și-au dat contribuția: corul și orchestra Filarmoniilor de stat echipele de dansuri ale uzinelor „30 Decembrie” și „Flamura roșie”, echipa de dansuri din comuna Aldești, corul cooperatist „Arlex” și artiștii al Teatrului de Stat.

Adunarea festivă din Capitală pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-3).

La baza întregului program de măsuri privitor la dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor a stat principiul cointereseării materiale a producătorilor în scopul mării producției agricole, pentru ca după producerea cotelor obligatorii către stat și livrarea cantităților contractate producătorii să poată pune în vânzare în piețe, țiguri și oboare surplusul de produse peste nevoile lor gospodărești.

Tovarăși,

În 1947 au apărut în țara noastră, primele forme ale comerțului socialist, care a obținut succese importante. După 1948, comerțul de stat și cooperatist a luat o mare amploare. Volumul circulației mărfurilor, prin rețeaua socialistă a depășit în 1951 — 15 miliarde lei, în 1953 — 19 miliarde lei, iar în 1954 se prevede realizarea a cca. 22 miliarde lei.

Odată cu dezvoltarea comerțului socialist s-a intensificat schimbul dintre oraș și sat, mai ales pe calea cooperatizării de consum. În 1953 volumul mărfurilor desfăcute de cooperatizări de consum a depășit 7 miliarde lei. O însemnată deosebită a luat comerțul de întîmpinare, prin care se schimbă mărfuri agricole alimentare cu produse industriale, la prețuri convenabile. Ca urmare a măsurilor de cointereseare a țărănimii la mărirea producției agricole și ajutorului dat de stat, apar pe piața țărănească cantități mai mari de mărfuri agro-alimentare, iar în ultimul timp se înregistrează tendința de scădere a prețurilor pe această piață.

În cadrul cantității totale de mărfuri desfăcute prin rețeaua comerțului socialist a crescut greutatea specifică a mărfurilor alimentare, ceea ce influențează în sens favorabil și prețurile produselor alimentare pe piața țărănească.

În scopul mării producției agricole se prevede pentru anul 1954 și următorii ani o sporire însemnată a vinzării de unele agricole manuale și a mașinilor agricole cu tracțiune animală către țărani, prin rețeaua comerțului socialist.

O însemnată deosebită în dezvoltarea economiei noastre a avut-o introducerea monopolului de stat al comerțului exterior. Volumul schimburilor externe a crescut considerabil în cursul ultimilor ani. Îndeosebi cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Au fost încheiate acorduri comerciale și convenții de schimb cu peste 40 de țări capitaliste. R.P.R. este dispusă să dezvolte schimburile externe cu orice țară în condițiile egalității depline și avantajelor reciproce.

După actul naționalizării din 1948, venitul nostru național a crescut an de an, fiind în 1953 de peste 2 ori mai mare decât în 1948.

Partea venitului național provenită din sectorul socialist a crescut și mai mult. În felul acesta, participarea sectorului socialist în creșterea venitului național a ajuns în 1953 la aproape trei sferturi din totalul venitului național.

S-a schimbat fundamental distribuția venitului național. Astăzi partea covârșitoare a venitului național se repartizează în interesul celor ce muncesc, alți direct sub forma veniturilor personale, cit și indirect pe calea finanțării dezvoltării economiei naționale și a cheltuielilor social-culturale.

Datorită creșterii continue a venitului național și a lichidării consumului parazitant al fabricanților și moșierilor, s-au putut alocă an de an fonduri din ce în ce mai mari pentru lucrări capitale. Volumul lucrărilor capitale economice și social-culturale a fost în 1953 de trei ori mai mare decât în 1949. Fondurile investite în acești ani în industrie au început să dea roade prin creșterea producției industriale, datorită lărgirii și reconstruirii întreprinderilor vechi, cit și înălțării în funcțiune a numeroase noi întreprinderi moderne, dintre care numai în industria republicană peste 60.

Trebuie menționat totodată că, așa cum a constat plenara din august 1953, ritmul de investiții a fost foarte înalt. Plenara a stabilit o reducere a părții din venitul național destinată investițiilor și o mai rațională împărțire a investițiilor pe ramurile economiei naționale, îndeplinind mijloace importante pentru dezvoltarea agriculturii.

Prin stabilirea amplasamentelor noilor întreprinderi industriale a fost îmbunătățită vechia repartizare teritorială, moștenită de la regimul burghez-moșieresc, apropiind industria de sursele de materii prime și de centrele de consum și dînd un suflu de viață nouă regiunilor rămase economice în urmă.

Astfel, în Moldova se dezvoltă o mare bază petroliferă, se construiește puternica hidrocentrală de la Bicaz. Au fost construite și puse în funcțiune întreprinderi noi: termocentrale

de la Comănești, uzinele textile „Moldova”, o fabrică de ciment cu o capacitate de producție egală cu întreaga producție de ciment a țării noastre din anul 1938, o fabrică modernă de rulmenți și altele. În cursul anului viitor, țara va fi aprovizionată cu penicilină fabricată în noua întreprindere care se construiește în regiunea Iași.

În toate domeniile construcției economice, noi am primit din partea Uniunii Sovietice un neprețuit ajutor în utilaje, materii prime, semifabricate, în specialități de înaltă calitate. Frățescul ajutor acordat de U.R.S.S. poporului nostru în opera de construire a socialismului este o pildă înaltă de internaționalism, un exemplu al relațiilor de tip nou stabilite între țările lagărului socialist. (Aplauze furtivoase).

Tovarăși,

Întreaga producție socialistă din țara noastră este subordonată scopului principal al regimului democrat-popular: creșterea bunăstării a poporului.

În cei zece ani de la eliberare a avut loc o îmbunătățire simțitoare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la oraș și de la sat.

Clasa muncitoare a încetat să mai fie o clasă exploatată, devenind clasa conducătoare în stat, stăpînd pe mijloacele de producție din industrie, pe bănci, transporturi, etc.

A fost lichidat șomajul și crizele economice, a dispărut teama de ziua de mâine. Numărul muncitorilor aflați în producție crește an de an. El este astăzi de aproape 2 ori mai mare decât în 1949 — anul primului nostru plan de stat.

Avîntul întrecerii socialiste, creșterea mișcării inovatorilor, desigur, are largă o inițiativă creatoare în producție exprimă noua atitudine față de muncă a clasei muncitoare eliberate de exploatare.

În prima jumătate a acestui an, venitul mediu al muncitorilor a crescut cu 15 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. Statul cheltuiește în fiecare an sume importante pentru asigurări sociale, pentru sănătatea și învățămîntul muncitorilor și funcționarilor. Astfel, asistența medicală pentru muncitori și funcționari este gratuită, sute de mii de oameni ai muncii se odihnesc anual în casele de odihnă în localități climatice, oamenii muncii au asigurare pensii plătile de stat la bătrînețe sau în caz de pierdere a capacității de muncă. Statul asigură spitalizare gratuită femeii muncitoare în caz de naștere, concediu cu plată înainte și după naștere; acordă ajutoare mamei cu mulți copii și ajutoare singure, asigură învățămîntul gratuit în școala elementară pentru copiii oamenilor muncii, acordă burse tineretului studios.

Nu mai în anul 1953, cheltuielile social-culturale au reprezentat peste 5 miliarde lei, de circa 8 ori mai mult decât în anul 1948. În centrele industriale s-au construit și se construiesc cartiere și blocuri muncitorești. Asemenea măsuri social-culturale sînt de neconceput în condițiile capitalismului.

S-au schimbat nu numai condițiile de viață, ci și condițiile de muncă ale muncitorilor și funcționarilor. Condițiile de muncă din întreprinderi exprima primă grija regimului pentru sănătatea și securitatea muncitorilor. Statul a cheltuit sume însemnate pentru prevenirea accidentelor și îmbolnăvirilor, pentru ușurarea muncilor grele.

Succese de seamă au fost obținute în ridicarea nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. A rămas de domeniul trecutului viața grea, amară, din satul în care domnea moșierul cu jandarmii și vechiul său. Față de proasta alimentație, care dădea naștere unor fenomene de degradare biologică în masa țărănimii, astăzi consumul populației rurale s-a îmbunătățit; a crescut consumul de produse vegetale pe cap de locuitor în anul 1953 față de anul 1938, cu circa 50 la sută la grâu, secară și porumb, și cu circa 150 la sută la cartofi. La colectiviști, creșterea este și mai însemnată. În sate s-au construit numeroase școli, spitale, dispensare, case de naștere, puncte sanitare.

Sporirea simțitoare a consumului populației de la oraș și de la sat, dublarea numărului muncitorilor din oraș și centre industriale, precum și creșterea continuă a nevoilor și cerințelor oamenilor muncii care s-au ridicat în anii puterii populare la o viață demnă, omenească, pun în fața partidului și a statului democrat-popular probleme deosebite de complex.

În spre rezolvarea acestor probleme și în primul rînd în spre lichidarea spursurilor care mai există în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și alte produse de larg consum, sînt îndreptate măsurile luate de partid și guvern pe baza indicațiilor plenarei C.C. din august 1953.

În anii puterii populare au luat

un mare avînt cultura, știința, arta. Analphabetismul — greaua moștenire lăsată de moșieri și capitaliști — este aproape lichidat. Școlile de toate gradele au devenit cu adevărat accesibile oamenilor muncii și fililor lor; numărul școlilor și institutelor de tot felul, al elevilor și studenților a crescut considerabil.

Cultura, arta, sportul au devenit un bun al oamenilor muncii. Peste 6.000 de cluburi și colțuri roșii muncitorești și peste 12.000 cămine culturale sînt astăzi, mii de biblioteci, numeroase săli de spectacol și baze sportive stau la dispoziția oamenilor muncii. Ziarul, cartea, radio-ul, filmul, cluburile și echipele artistice au intrat în viața de zi cu zi a oamenilor muncii.

Au dispărut vremurile cînd cărturarii noștri erau tratați cu nepăsare și dispreț și lipsiți adesea de cele mai elementare condiții de trai și activitate creatoare. Regimul democrat-popular a creat condiții deosebite de favorabile activității științifice și literar-artistice. Niciodată oamenii de știință, scriitorii și artiștii nu s-au bucurat de asemenea posibilități de viață și de muncă, de atîta cîntîre și dragoste ca astăzi, în condițiile regimului democrat-popular, interesat vital în progresul creației științifice și artistice.

Premiile de stat decernate anual demonstrează contribuția tot mai însemnată a oamenilor de știință la dezvoltarea forțelor de producție în industrie și agricultură, rezultatele rodnice ale colaborării creatoare dintre savanți și practicieni, realizările remarcabile ale oamenilor de cultură vîrstnici și tineri — scriitori, muziceni, artiști plastici, cinematografiști, autori și artiști dramatici.

Prețuind munca nobilă a intelectualității noastre creatoare, poporul cere oamenilor științei și culturii să țină pasul cu viața, să răspundă problemelor noi, arzătoare, ridicate de viață, de cerințele construcției socialiste, să creeze noi opere, științifice și artistice de valoare, capabile să-l ajute și să-l însușească în lupta pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru un avînt puternic al industriei și agriculturii, pentru creșterea continuă a nivelului de viață material și cultural al maselor muncitoare.

Tovarăși,

Succesele obținute pe toate țărmurile de poporul nostru în acești 10 ani sînt rodul muncii eroice a clasei noastre muncitoare, a țărănimii noastre muncitoare, a intelectualității țării noastre, rodul uriașului avînt al forțelor creatoare ale poporului, devenit stăpîn pe soarta sa.

Făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite de poporul român și minoritățile naționale, noi sîntem conștienți de sarcinile importante care ne stau în față.

Marele Lenin ne învață că principiul fundamental al construirii socialismului este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare și asigurarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță. Întărirea continuă a alianței muncitorești-țărănești a fost și rămîne sarcina primordială a partidului și guvernului. Trebuie să mobilizăm toate forțele pentru a înălța programul de măsuri în vederea unei simțitoare ridicări a producției agricole în următorii 2-3 ani, program expus în proiectul de Directive ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Trebuie să asigurăm un belșug de produse agricole vegetale și animale pentru o din ce în ce mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu alimente și a industriei cu materii prime. Trebuie să acordăm o permanentă atenție dezvoltării sectorului socialist al agriculturii, întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Trebuie să muncim neobosit pentru continua dezvoltare a producției industriale, pentru realizarea sarcinilor planului cincinal la toți indicii, să ridicăm productivitatea în fiecare sector de muncă, să obținem pe toate căile reducerea prețului de cost, să aplicăm un regim de stricte economii, să ridicăm calificarea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la nivelul tehnicii înaltă de care dispune economia noastră națională, în vederea unei cit mai bune utilizări a rezervelor interne ale întreprinderilor și extinderii metodelor de muncă înaintate.

Trebuie întărit și lărgit continuu schimbul de mărfuri între oraș și sat, îmbunătățită activitatea comerțului nostru de stat și cooperatist, dezvoltat comerțul de întîmpinare.

Desființînd vechiul stat burghez-moșieresc, armă a asupririi și exploatarei celor ce muncesc, poporul muncitor din țara noastră, condus de partid, a fărînit statul democrat-popular, în care toată puterea aparține oamenilor muncii de la oraș și de la sat. A fost creat un nou aparat de stat, pus în slujba poporului muncitor. A fost creată armata populară,

devotată trup și suflet patriei și poporului muncitor, scut de nădejde a păcii și securității Republicii Populare Romine. (Aplauze puternice).

Statul democrat-popular constituie instrumentul principal al construcției socialiste, pază marilor noastre cuceriri revoluționare. Sarcina noastră este de a întări necontenit statul democrat-popular, de a veghea la stricta respectare a legalității populare, de a munci pentru perfecționarea și înținirea aparatului de stat, pentru îmbunătățirea muncii lui, pentru stîrpirea burocratismului, de a ridica necontenit vigilența revoluționară față de dușmanii poporului muncitor.

Statul nostru este puternic prin conștiința maselor, prin participarea lor activă la conducerea treburilor obștești. Este necesar să îmbunătățim activitatea sfaturilor populare, să întărim legătura lor cu masele largi de oameni ai muncii. Să antrenăm la o participare și mai activă în opera de construcție economică, culturală și de stat mîna noastră tineret. Să facem din milioanele de femei din patria noastră o forță și mai activă a construirii socialismului la oraș și la sat.

Unul din izvoarele țării statului democrat-popular îl constituie prietenia frățească dintre poporul român și minoritățile naționale. Aplicînd politica națională leninist-stalinistă, să întărim legăturile frățesti dintre toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă, indiferent de naționalitate, să combatem cu toată hotărîrea manifestările de șovinism și naționalism burghez, să educăm masele de oameni ai muncii în spiritul frăției oamenilor muncii de toate naționalitățile, în spiritul internaționalismului proletar, să întărim unitatea oamenilor muncii din R.P.R. în lupta pentru înflorirea patriei.

Chezășia realizării cu succes a marilor sarcini care ne stau în față este întărirea continuă a partidului, conducătorul luptei poporului pentru socialism și bunăstare.

Toate realizările dobîndite în acești 10 ani de poporul muncitor se datorează faptului că în fruntea poporului se află partidul, călăuzit de învățătura marxist-leninistă și de experiența istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., un partid puternic prin unitatea de nezdruccinat a rîndurilor sale, prin legătura indisolubilă cu masele populare — un partid a cărui politică este expresia intereselor vitale și a năzuințelor celor mai scumpe ale poporului muncitor. (Aplauze prelungite, ovații).

Partidul nostru a dat dovadă de o mare capacitate de mobilizare, fiind urmat în toți acești 10 ani, cu hotărîre și devotament de cele mai largi mase ale poporului. Îndalțarea organizațiilor noastre de partid este de a îndrepta toate eforturile și toată forța creatoare a maselor muncitoare de la oraș și de la sat în vederea aplicării măsurilor elaborate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai a celor ce muncesc.

Pregătirea celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român trebuie să determine îmbunătățirea și intensificarea activității organizațiilor de partid, ridicarea nivelului de conștiință și a spiritului de răspundere al comunistilor, întărirea rolului de avangardă al organizațiilor de partid și a legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale poporului.

Tovarăși,

Perioada de care ne ocupăm se caracterizează prin schimbări profunde pe arena internațională, schimbări care au o importanță istorică.

Uniunea Sovietică a devenit și mai puternică, influența ei în lume și mai considerabilă. Alături de Uniunea Sovietică, țara în care s-a construit societatea socialistă și se săvîrșește trecerea treptată de la socialism la comunism, au apărut țările de democrație populară, care construiesc cu succes socialismul, a apărut o nouă mare putere mondială — Republica Populară Chineză. Statele lagărului democratic cuprind o suprafață uriașă a globului pămîntesc.

Între țările lagărului democratic s-au stabilit relații frățesti de prietenie încă necunoscute în istorie — relații care se bazează pe comuni-tatea căilor de dezvoltare social-economică, pe caracterul comun al ideologiei, pe unitatea scopului final. 900 de milioane de oameni s-au unit sub același steag, într-un singur lagăr — lagărul democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor. (Aplauze furtivoase).

De aproape patru decenii omeneirea muncitoare și tot ce este înalt în lume urmărește cu o caldă simpatie grandioasă opera de construcție economică, culturală și de stat din U.R.S.S.

Uriașul progres al economiei sovietice, faptul că poporul sovietic a reușit în anii de după război să ridi-

ce de mai bine de două ori și jumătate producția industrială în raport cu 1940, realizările fără precedent dobîndite de agricultura colhoznică, înflorirea și avîntul culturii sovietice, înțelțetea științei și tehnicii sovietice în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, trezesc admirația popoarelor din lumea întreagă.

Mărețele succese dobîndite de Statul Sovietic în mobilizarea uriașelor rezerve ale agriculturii colhoznice și în realizarea unei abundențe de obiecte de consum constituie pentru noi o puternică pildă însușitoare.

În vreme ce în Statele Unite ale Americii și în alte țări capitaliste are loc decăderea agriculturii, restrîngerea suprafețelor cultivate, în U.R.S.S. se pun în valoare zeci de milioane de hectare de pămînt cultivabil, mecanizarea muncilor de bază în agricultură este aproape completă, se introduce pe scară largă în producția agricolă cele mai noi descoperiri ale științei, sporește considerabil de la an la an producția și productivitatea agriculturii colhoznice.

Succesele țărilor democrat-populare sînt privilegii de oameni muncii din lumea întreagă ca o nouă dovadă a superiorității socialismului.

Chiar acele foruri din lumea capitalistă care se străduiesc să prezinte într-o lumină trandafirică starea de lucruri din economia capitalistă, să ascundă contradicțiile ei și pe de altă parte să denatureze starea de lucruri din țările lagărului socialist, sînt nevoite să recunoască succesele țărilor democrat-populare. În trecut — cu excepția extracției de petrol — România nici nu figura în statisticile internaționale privitoare la dezvoltarea industriei. Anul acesta, în „Darea de seamă asupra situației economice mondiale”, întocmită de secretariatul O.N.U., se arată că producția industrială a Republicii Populare Romine a crescut în 1953 față de 1950 cu 81 la sută, în timp ce în țări cu o industrie dezvoltată ca Anglia, creșterea în aceeași perioadă este de numai 6 la sută, în Franța de 14 la sută, în Suedia de 3 la sută.

Orientarea principalelor eforturi ale țărilor lagărului democrat spre ridicarea agriculturii și sporirea producției obiectelor de consum este vădit deosebită de cea a economiei țărilor capitaliste, orientată spre război, spre intensificarea cursei înarmărilor, ceea ce are ca urmare scăderea producției obiectelor de consum, scumpirea vieții, împovărarea populației cu impozite insuportabile, restrîngerea tot mai mare a utilizării capacităților industriale, creșterea șomajului.

Tovarăși,

U.R.S.S. și țările democrat-populare promovează o politică de pace și colaborare internațională, depunînd eforturi neobosite — așa cum au dovedit-o și conferințele de la Berlin și Geneva — în vederea rezolvării chestiunilor litigioase pe calea tratativelor, în vederea slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale.

Republica Populară Romînă ca și celelalte țări ale lagărului democrat poartă pe de la principii posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme. La baza acestui principiu se află profundul interes al popoarelor tuturor statelor, indiferent de sistemul lor social, pentru menținerea unei păci îndelungate și trainice, pentru legături economice și culturale între popoare. (Aplauze puternice).

Colaborarea în apărarea păcii, intensificarea legăturilor economice și a schimburilor culturale constituie cea bază reală pe care poate și trebuie să fie organizat sistemul relațiilor internaționale în zilele noastre.

Propunerile U.R.S.S. cu privire la organizarea securității colective în Europa constituie întruchiparea concretă a principiului coexistenței pașnice între cele două sisteme.

Viața demonstrează că principiul coexistenței pașnice ca și principiile egalității și reciprocității de interese care stau la baza politicii externe a statelor lagărului democratic sînt pe deplin aplicabile și în relațiile cu statele capitaliste. Asemenea principii au fost recunoscute și așezate la temelie relațiilor dintre R.P. Chineză și India, dintre R.P. Chineză și Birmania.

Cercuți tot mai largi din țările capitalistice se declară pentru coexistența pașnică între cele două sisteme și militează activ pentru rezolvarea litigiilor dintre state pe calea tratativelor, pentru deslindarea încordărilor internaționale pentru intensificarea schimburilor comerciale.

Aceasta însă nu este pe placul cercurilor agresive din Statele Unite, care nu se împacă cu deslindarea încordărilor internaționale, care sînt furioase că forțele păcii au reușit să stingă cele două focare de război aprinse de imperialismul în Coreea și în Indochina.

Cercurile agresive din Statele Unite desăfoară tot felul de acțiuni

provocatoare împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei populare și a republicilor democrat-populare, alocă în fiecare an sume considerabile în vederea finanțării activității de subminare în aceste țări, se dedă la acțiuni care contravin celor mai elementare norme internaționale, acțiuni fără precedent în relațiile dintre state suverane și independente. În ceea ce privește România, lucrurile au ajuns pînă acolo încît guvernul american, care-și zice pasă-minte „republicani”, și-au făcut obiceiul de a publica în fiecare an o declarație în care se aduc amare reproșuri poporului român că a lungat de pe tron dinastia Hohenzollernilor care — după cum se știe — a servit cu atîta promptitudine și conștiinciozitate interesele capitalului internațional.

Nu mai nîște oameni care au pierdut simțul realității. Mai pot crede că poporul român ca și celelalte popoare care au scuturat pentru totdeauna lanțurile robiei capitaliste, ar putea să-și pună din nou aceste lanțuri de dragul monopolizării americane și al protejării lor de felul Hohenzollernilor.

În cei zece ani de cînd România s-a eliberat din jugul imperialismului, poporul român a muncit necontenit pentru a consolida noua sa crîndă socială și de stat, pentru a o face puternică și de neclintit.

Superioritatea lagărului democrat pe arena mondială este un fapt evident și incontestabil. Politica de pace a Uniunii Sovietice, a R.P. Chineze și a celorlalte țări ale lagărului democrat se bucură de un sprîjin tot mai larg printre oamenii iubitori de pace din lumea întreagă.

Bărbăția și forța luptătorilor pentru pace din lumea întreagă își are izvorul în faptul că după al doilea război mondial mișcarea pentru pace a găsit un sprîjin în cea mai puternică forță organizată pe care a cunoscut-o istoria — lagărul păcii, democrației și socialismului.

De aceea, întărirea continuă a lagărului democrației și socialismului este în zilele noastre sarcina primordială a apărării păcii în lume. (Aplauze puternice).

Pentru poporul român conștiința că face parte integrantă din marile lagăr al democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie un izvor de forță, de siguranță și încredere în viitor. (Aplauze îndelungate).

Poporul român vede în prietenia de nezdruccinat cu marea Uniune Sovietică cheazășia succesului în lupta pentru victoria socialismului, cheazășia independenței și libertății patriei noastre. Poporul nostru va întări și pe viitor prietenia de nezdruccinat dintre R.P.R. și U.R.S.S., frăția între poporul român și poporul sovietic eliberator și prieten. (Aplauze puternice, ovații). Poporul nostru va întări relațiile de prietenie și frăție cu China populară, cu toate țările de democrație populară. (Aplauze, ovații).

Politica guvernului român, de pace și de colaborare cu toate țările, indiferent de sistemul lor politic, este expresia firească și continuarea logică a politicii de construcție pașnică și de lăurire a bunăstării a poporului, pe care o duce în interiorul țării. (Vii aplauze).

Roadele acestei politici externe sînt astăzi clare în țara noastră: tuturor celor care-și iubesc patria și doresc pacea, înflorirea și fericirea ei. Niciodată România nu a avut atîta prieteni. La zecea aniversare a eliberării patriei, asigurăm pe toți prietenii poporului român și în primul rînd poporul sovietic eliberator și popoarele țărilor democrat-populare că vom sta neclintit la postul nostru de răspundere și vom contribui activ și plini de hotărîre la lupta mondială pentru pace și democrație, pentru triumful principiilor colaborării frățesti între popoare. (Aplauze prelungite, ovații).

Trăiască 23 August, ziua eliberării patriei noastre! (Aplauze puternice).

Trăiască și înflorească Republica Populară Romînă! (Aplauze puternice).

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului muncitor. (Aplauze puternice). Trăiască guvernul Republicii Populare Romine! (Aplauze puternice).

Trăiască marea Uniune Sovietică, eliberatoare și prietenă țării noastre! Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică! (Aplauze îndelungate, ovații).

Trăiască marea și invincibilă lagăr al democrației și socialismului! (Aplauze îndelungate).

Trăiască pacea între popoare! (Aplauze îndelungate. Public! În picioare, ovaționează pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Republica Populară Romînă și pentru Uniunea Sovietică, marea noastră eliberatoare și prietenă).

Ziarul „Freies Volk“ despre realizările din țara noastră

BONN (Agerpres). Sub titlul „Visuri care devin realitate“, ziarul „Freies Volk“ publică un articol în care descrie mărețele transformări care s-au petrecut în România sub regimul de democrație populară.

Articolul se ocupă în mod special de viața tineretului din Republica Populară Română și de marile perspective și posibilități ce stau în fața tuturor tinerilor.

„Spre deosebire de trecut, când mii de studenți fugeau cu disperare după o slujbă, fiind urmăriți de spectrul

somajului și al foametei, în prezent studenții, după ce termină facultatea, sunt repartizați imediat în posturi corespunzătoare pregătirii lor.”

După ce relatează despre activitatea studenților de la facultățile de fizică, de arhitectură și construcții, articolul scrie în încheiere: „Studenții din Republica Populară Română își însușesc știința pentru a intra apoi în procesul de producție și sint hotărâți să-și valorifice în mod just cunoștințele câpătate. Ei știu prea bine că toate visurile lor, oricât de îndrăznețe ar fi, devin realitate.”

Luna presei și cărții în R. P. Albania

În R.P. Albania, luna august a devenit prin tradiție „Luna presei și cărții”. În cursul acestei luni se duc o campanie intensă pentru popularizarea și difuzarea ziarelor, revistelor și cărții în rândurile maselor largi de oameni ai muncii de la orașe și sate.

Luna presei și cărții a fost organizată în luna august în cinstea aniversării publicării primului număr al ziarului „Zori i Popullit” organ al C.C. al Partidului Muncii din Albania, care a apărut la 25 august 1942.

În prezent, în R.P. Albania apar șapte ziare și 15 reviste, într-un tiraj

global lunar de peste 1.300.000 exemplare față de tirajul lunar de numai 245.000 exemplare în 1938.

În timpul celor 14 ani ai regimului antipopular al lui Zogu, în Albania au fost publicate numai 832 titluri de cărți într-un tiraj total de 2.496.000 de exemplare, în timp ce numai în primele șase luni ale anului curent în R.P. Albania au fost publicate 77 titluri de opere diverse într-un tiraj total de 776.000 exemplare.

Presă albaneză servește interesele maselor de oameni ai muncii, apărării și consolidării păcii în întreaga lume.

Declarațiile unui membru al parlamentului indian care a vizitat Uniunea Sovietică

DELHI (Agerpres) — TASS transmite :

La Delhi a avut loc o conferință de presă organizată de Anap Singh, membru în parlamentul indian, care în fruntea unei delegații indiene a vizitat Uniunea Sovietică. El a declarat că oamenii sovietici sînt angajați în dezvoltarea economiei țării lor și sînt ferm hotărâți să împiedice declanșarea unui nou război, care ar împiedica munca lor pașnică. Oamenii

sovietici, a spus Singh, acordă o înaltă apreciere eforturilor Indiei pentru menținerea păcii în întreaga lume. El a subliniat că nivelul de trai al poporului sovietic este ridicat și că oamenii sovietici sînt bine hrăniți și bine îmbrăcați. Fiecarei cetățene sovietice i se asigură învățămîntul gratuit, asistența medicală și de lucru. Delegația a fost puternic impresionată de Universitatea din Moscova și grîja față de studenți.

Poporul norvegian se opune pregătirilor militare

OSLO. (Agerpres).

Ziarele publică o știre a Biroului telegrafic norvegian din care reiese că poporul norvegian se pronunță cu hotărîre împotriva participării țării lor occidentale la pregătirile militare. După cum a declarat generalul-maior Lindbaeck-Larsen, districtul militar norvegian de nord a primit un

mare număr de cereri din partea persoanelor concentrate pentru marile manevre din Norvegia de nord care solicită să fie scutite de a participa la aceste manevre. Aproximativ 900 din fiecare 1.000 de concentrați au făcut asemenea cereri — a declarat generalul-maior Lindbaeck-Larsen.

Teroarea instaurată în Guatemala de junta militară

NEW-YORK (Agerpres). — TASS transmite:

În publicația „C.I.O. News” a apărut sub semnătura lui Daniel Benedict, director adjunct al secției pentru problemele internaționale a C.I.O. un articol care se ocupă de măsurile luate de junta militară din Guatemala împotriva oamenilor muncii și sindicatelor și despre încercările de a lipsi pe țărani de avantajele obținute prin reforma agrară.

Muncitorii cunoscuți sau bănuți că ar simpatiza mișcarea sindicală, se spune în articol, au fost sau sînt trimiși cu zecile în fața plutonului de execuție... Între 5.000 și 8.000 de persoane au fost aruncate în închisori. Lungi șiruri de țărâni indieni așteaptă în afara închisorilor (ținînd în

mină coșulele cu alimente pentru soții lor arestați).

În continuare, Benedict scrie că prima măsură a noului guvern guatemalez a fost lipsirea țăranilor de dreptul de vot pe motiv că ar fi analfabeți.

Patronii întreprinderilor industriale au sosit că prin căderea guvernului Arbenz s-a ivit un prilej favorabil pentru concedierea a zeci de muncitori a căror „crimă” constă doar în activitatea lor sindicală sau în faptul că au protestat împotriva reducerii salariilor. Mulți dintre acești muncitori au fost întemnițați.

Societatea „United Fruit Company” a stat în fruntea campaniei reacționare pentru întocmirea listelor negre cu activiști sindicali care urmează să fie concediați.

Amestecul SUA în afacerile interne ale Siriei

BEIRUT. (Agerpres). — TASS transmite:

Potrivit unei știri transmise de postul de radio Beirut și publicată în ziarul „Al-Djariid”, purtătorul de cuvînt al autorităților siriene a recunoscut că recent ambasadorul american în Siria a protestat în mod oficial împotriva participării R.P. Chineze la Tîrgul internațional de la Damasc.

„Oamenii simpli, scrie ziarul „Al-Faima” consideră că asemenea demersuri sau proteste încalcă flagrant suveranitatea națională a țării”. Ziarul „As-Sarha” scrie în le-

gătură cu aceasta: „Reprezentantul S.U.A. este acreditat într-o țară independentă. De aceea, America trebuie să renunțe la asemenea acțiuni. Noi, arabii, apreciem mai mult China comunistă decît America, deoarece China luptă împotriva ocupației imperialiste și a înjosirii popoarelor.

De aceea noi am invitat-o să participe la Tîrgul internațional de la Damasc.”

În încheiere ziarul scrie: „Guvernul trebuie să stabilească cît mai grabnic relații diplomatice cu China.”

Penetrația monopolurilor americane în economia Braziliei

MONDEVIDEU. (Agerpres).

Ziarul brazilian „Voz Operaria” a publicat un articol în care citează fapte dovedind intensificarea penetrației monopolurilor americane în economia Braziliei.

În domeniul agriculturii, scrie ziarul, S.U.A. folosesc trusturile lor „Sambra” și „Andersen and Clayton Company” pentru a sili Brazilia să reducă producția de bumbac și să o transforme în acest fel într-o țară producătoare într-o țară importatoare de bumbac american. Proprietarii americani de abatoare controlează întreaga ramură a creșterii vitelor din țară. Micii și marii crescători de vite din Brazilia sînt puși într-o situație de totală dependență față de trusturile americane care

dilează prețurile vitelor și ridică în mod sistematic prețul la carnea care se vinde populației.

Ziarul arată că în scopul jefuirii Braziliei, monopolurile americane acționează de asemenea sub paravanul întreprinderilor „mixte”. Prin intermediul întreprinderilor „mixte” care sînt o dovadă a legăturilor dintre marii capitaliști brazilieni și imperialiștii americani, scrie ziarul, monopolii S.U.A. controlează peste două treimi din principalele ramuri industriale ale țării.

Ziarul subliniază că dominația imperialiștilor americani în economia Braziliei duce la intensificarea exploatarea maselor muncitoare, la creșterea scumpetii, mizeriei și foametei.

Ce se ascunde în spatele evenimentelor din Goa

Micile teritorii ale posesiunilor portugheze — Goa, Daman și Diu, — situate pe coasta de vest a Indiei, au devenit în momentul de față obiectul unei deosebite atenții în capitalele multor țări occidentale.

India a propus în repetate rânduri Portugaliei să găsească calea unei rezolvări echitabile a soartei posesiunilor portugheze din India, ținînd seama de interesele populației de pe aceste teritorii. Tot de altele ori guvernul portughez a respins propunerile indiene, manifestînd în mod evident lipsa sa de dorință de a ține seama de interesele populației din Goa.

O asemenea atitudine războinică a generalilor și diplomaților portughezi se explică prin aceea că Statele Unite manifestă un interes din ce în ce mai mare față de posesiunile portugheze de pe teritoriul Indiei. În planurile agresive ale Statelor Unite, aceste teritorii sînt considerate drept baze militare maritime și aeriene și, potrivit relațiilor presei străine, construcțiile cu caracter militar se desfășoară aici sub supravegherea generalilor americani.

Guvernul Indiei a subliniat în numeroasele sale declarații că singura rezolvare justă trebuie să constea în unificarea cu India a posesiunilor străine aflate pe teritoriul indian și în retragerea trupelor străine din aceste regiuni. Guvernul indian a subliniat că se va opune cu hotărîre folosirii regiunilor „sus-menționate” în calitate de baze ale unor puteri străine.

Firește, această poziție a Indiei nu convine acelor care făuresc planuri de includere a teritoriului Goa în rețeaua bazelor militare americane. Pe ei li neliniștește de asemenea mișcarea populară mereu crescîndă ce se desfășoară în Goa pentru eliberarea acestui teritoriu de sub jugul străin. Iată de ce India a devenit nu numai obiectul atacurilor dușmănoase ale propagandei occidentale care acuză India de „agresiune” împotriva Portugaliei, ci și obiectul șantajului ce se săvîrșește prin trimiterile în mod demonstrativ a unor vase militare spre coastele indiene și prin cererea Lisabonei de a permite trecerea trupelor portugheze prin teritoriul indian în vederea înăbușirii mișcării de eliberare națională din Goa. În sprijinul cererii Portugaliei s-au pronunțat o serie de guverne ale țărilor occidentale care fac parte din pactul Atlanticului de nord. Campaniei anti-indiene i s-a alăturat și Vaticanul. Este flagrant „caracterul organizat” al acestei campanii, legătura ei directă cu planurile americane de creare a unui bloc agresiv în Asia de sud-est.

Evenimentele care s-au desfășurat în jurul problemei teritoriului Goa, dovedesc eforturile febrile ale S.U.A. de a înjgheba cît mai repede posibil un bloc agresiv în Asia de sud-est. În acest scop, guvernul american mobilizează toate mijloacele pe care le are la dispoziție. Agresorii sînt grăbiți în organizarea acestui bloc pentru că rezistența popoarelor asiatiche împotriva planurilor agresive ale S.U.A. se intensifică tot mai mult. (Agerpres)

Cercurile din jurul cancelarului Adenauer au fost puternic derutate prin trecerea dr. Otto John, șeful „Departamentului pentru apărarea constituției”, în R. D. Germanii. Declarațiile acestuia au denunțat multe din dedesubturile politicii militariste și revanșarde a guvernului Adenauer. Ele au dat serioase motive de îngrijorare cercurilor de la Bonn.

Unul din aspectele îngrijorătoare lui Adenauer și a „partenerilor” săi, este referirea lui Otto John la renașterea național-socialismului și la faptul că foștii nazisti ocupă din ce în ce mai multe posturi din cele mai importante în Republica Federală.

Neputînd nega adevărul acestor afirmații, Adenauer caută să lăse din încredere prin deschiderea unei campanii de propagandă în care să explice că n-are fi vorba de renașterea nazismului, ci de „un naționalism legitim”. Cu mină pe inimă, el s-a grăbit să dea lumii „garanție” că nazismul nu se va mai ivi: „Declar cu toată hotărîrea — spune Adenauer — că nu există nici o reînviere a național-socialismului în Germania și garanțez personal că el nu se va mai ivi niciodată”. Manevră ridicolă.

Conducerea partidului creștin-democrat a acceptat însă repede această manevră, luînd măsuri ca ea să fie aplicată cu strictețe.

Manevra cancelarului nu este însă cîtuși de puțin abilă. Pericolul renașterii nazismului dă un avertisment întregii Europe. Și nu sînt puțini acei care reliefează diferite aspecte ce arată tocmai această nouă promovare a nazismului și întînta la stîlpul înfamiei pe Adenauer și ceilalți care se fac vinovați de aceasta. Lucrurile au ajuns pînă acolo că ziare cunos-

ȘOMERII NU TAC

de Quinto Costanze
muncitor la uzina „Ilva”

Împreună cu tovarășii săi de muncă, Anselmo Rosati muncitor la uzina „Ilva” din orașul Savona, se prezintă în acea zi la ghișeu casieriei uzinei: direcția a dat dispoziție să li se facă lichidarea. Și cînd casierul rosti puternic și răspicat numele lui Anselmo Rosati, acesta avu senzația că o greutate apăsă pe umerii săi. Casierul s-a apropiat de ghișeu și cu un glas monoton îi ceru: Arătați-mi actul de identitate!

Parcă visînd, Anselmo scoase din portmoneu actul de identitate pe care îl întinse casierului. Acesta îl cercetă cu atenție și începu să numere suma de bani. Abia după ce semnă pentru primirea banilor, Anselmo deveni cu adevărat conștient că a rămas fără lucru.

Timp de 20 ani, Anselmo Rosati a muncit cinstit la această uzină și iată-l acum șomer. Soarta sa o împărțeau numeroși muncitori concediați care își așteptau rîndul la ghișeu.

Da, începînd de astăzi el nu mai are de lucru. În fața lui s-au deschis perspective sumbre. Și împreună cu el mii și zeci de mii de muncitori din orașul Savona au fost sortii mizeriei și foametei.

Ceea ce complica și mai mult situația era faptul că și fiul său mai mare Carlo, era de asemenea șomer. Acesta găsea de lucru în port, dar în mod sporadic. Copiii săi Marisa și micul Gino, erau încă la școală.

Aflînd despre concedierea soțului, tovarășa lui de viață izbucni în hohote de plîns. Anselmo încercă să o liniștească. El îi spuse că prefectul a promis că vor începe lucrări de utilitate publică în oraș pentru a asigura șomerilor un venit oarecare, însă nu a spus că această promisiune a fost făcută cu multe luni în urmă, iar lucrările nici măcar nu începuseră.

Pentru a-și hrăni copiii, Anselmo s-a apucat de orice muncă. Însă el a putut realiza numai venituri ocazionale și de mizerie.

Ajutorul de concediere, s-a cheltuit repede. Muncitorul a căutat să se convingă pe el însuși cît și pe alții că în curînd va veni ziua cînd totul se va schimba și oamenii nu vor mai fi nevoiți să caute de lucru pentru sume derizorii. „Asta nu poate continua mult timp, spuse el soției și copiilor. — Poporul va sili pe patroni să renunțe la planurile lor nebunești îndreptate împotriva muncitorilor, păcii și civilizației!”

Soția porni o serie de discuții cu Anselmo, iar fiul lor mai în vîrstă, Carlo, se încăpățîna în ideile lui.

O muncă grea și importantă trebuie să ducă Anselmo în cadrul familiei sale pentru educarea acestora. El explică că de toate acestea sînt vinovați cei care au în minile lor puterea, cei avari. Cînd întregul popor va înțelege, spunea de obicei în in-

cheiere capul familiei, că de toate relele sînt vinovați capitaliștii, atunci nici un fel de forță nu va putea împiedica o judecată dreaptă.

... Iată de o săptămînă întreagă Anselmo și fiul său Carlo n-au mai găsit nimic de lucru. Odată, cînd se îndreptau spre casă, ei văzuseră pe stradă o lungă coloană de muncitori. Tocmai trecea ultima miec din cei 5.000 de muncitori din uzina în care lucrase atîta ani și Anselmo. Însă acum din ordinul imperialiștilor americani, această întreprindere și-a restins producția.

Pe pancartele pe care le purtau demonstranții stătea scris cu litere mari: „Piine și lucru!”, „Nu vom îngădui ca uzina noastră să-și închidă porțile!”, „Dați piine copiilor noștri!”

Încetîndu-și pasul, trecătorii salutau cu căldură pe demonstranți. Mulți dintre ei s-au alăturat coloanei, care se îndreptă spre prefectură. Carlo a fost primul care intră în rîndurile demonstranților. Tatăl său i-a urmat exemplul.

„Tată! — strigă Carlo, — astăzi mă sînt un om adevărat!” Mișcat de aceste cuvinte, Anselmo s-a apropiat de fiul său și l-a strins puternic la piept.

Deodată se auzi șueratul sireneli.

Intr-o clipă din toate părțile apărură polițiști soșiți cu mașinile, avînd în mîini bastoane de cauciuc. Ei au atacat pe muncitori cu bombe lacrimogene.

O parte din demonstranți s-au împrăștiat. Dar capul coloanei a continuat să meargă înainte. Polițiștii lași în spate s-au năpustit sălbatec asupra primelor rînduri de muncitori, printre care se găseau Anselmo și fiul său. Un polițist vinjos l-a doborât la pămînt pe Anselmo cu o lovitură puternică. Curînd după aceea și Carlo zăcea pe trotuar într-un lac de sînge. Revenîndu-și în fire, tînărul era gata să se năpustească asupra „apărătorilor ordinii”.

În acest moment, cîteva brațe puternice de muncitori l-au apucat pe Anselmo și pe fiul său, luîndu-i cu ei.

Poliția a mai încercat de cîteva ori să atace pe demonstranți, dar fără nici un rezultat: coloana continua să meargă cu curaj înainte.

Muncitorii, conștienți, și-au dat seama că poliția organizează provocări pentru a-i învinui apoi de faptul de a fi dat naștere la dezordini. De aceea, ei au dat dovadă de o remarcabilă stăpînire de sine. Demonstranții au ajuns în fața prefecturii, unde au cerut să fie satisfăcute revendicările lor juste.

Muncitorii au ridicat pe rîniți și i-au îngrijit cu dragoste. Lui Anselmo și fiului său le-au acordat ajutorul medical necesar.

În aceeași zi, Carlo a înțeles pentru prima oară în viața sa că numai prin luptă va putea obține fericirea.

Patriotismul tinerei eroine Khampfeng din Patet Lao

Khampfeng s-a născut într-un satuleț de pe malul fluviului Mekong, în provincia Bassak din sudul statului Patet Lao.

Spre sfîrșitul anului 1950, Armata Populară de Eliberare a statului Patet Lao a distrus toate posturile inamicului din acest sat și a eliberat satul natal al tinerei fete Khampfeng. Apoi a fost înalturată administrația locală a colonialiștilor și s-a instaurat puterea populară. În suflății de această victorie, locuitorii din satul lui Khampfeng i-au înrolat cu entuziasm în rîndurile armatei, au devenit membri ai Frontului Național Unit din Patet Lao și ai altor organizații patriotice.

Soțul ei a fost silit de cîmpitorii francezi să muncească ca sclav, iar mai tîrziu a fost torturat de către aceștia pînă ce a murit. Uciderea soțului ei a intensificat și mai mult ura tinerei împotriva inamicului. Un an după eliberare, dușmanul a invadat din nou satul, săvîrșind noi crime, furturi, violuri, etc.

Atrocitățile colonialiștilor francezi au ascuțit și mai mult ura tinerei Khampfeng împotriva dușmanului. Pentru un timp ea și-a continuat activitatea clandestină. De ghizat în negustor ambulant, Khampfeng pătrundea în fiecare zi în zona ocupată de trupele inamicului pentru a cunoaște efectul acestora și întreaga situație. Înfruntînd pericolele și greutățile, ea se ducea apoi să-și întâlnească compatrioții pentru a-i informa asupra acțiunilor inamicului. Datorită activității sale pline de eroism, deînsemnatele de partizani au reușit să lichideze două plutone întregi ale colonialiștilor francezi.

Această nouă victorie a întărit și mai mult patriotismul sîntenilor. Khampfeng și-a intensificat activitatea și a contribuit într-o măsură însemnată la crearea bazei secrete din sat.

Astăzi tînăra Khampfeng este iubita de întregul popor din Patet Lao pentru strălucitul său exemplu de patriotism.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, astăzi, 25 august: Aventură la Marienstadt. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU”, pînă la 1 septembrie: O noapte la Veneția. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„HERBAC JANOS”, astăzi, 25 august: Revizorul. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 3 august: Sevastopol km. 4. Repr. 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, pînă la 27 august: 1. Actualitatea în imagini. 2. Noutățile zilei. 3. Pe rîul Kama. 4. Aventurile unui pinguin (Desen animat în culori).

Repr. de la orele 3 în continuare.

„SOLIDARITATEA” (Gai), pînă la 27 august: Serbarea sportivă a tineretului. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7.

„MAXIM GORKI”, (Micălăc), pînă la 27 august. Mikluho Malai. Repr. în zilele de lucru la orele 8.

Manevrele lipsite de abilitate ale lui Adenauer

Cercurile din jurul cancelarului Adenauer au fost puternic derutate prin trecerea dr. Otto John, șeful „Departamentului pentru apărarea constituției”, în R. D. Germanii. Declarațiile acestuia au denunțat multe din dedesubturile politicii militariste și revanșarde a guvernului Adenauer. Ele au dat serioase motive de îngrijorare cercurilor de la Bonn.

Unul din aspectele îngrijorătoare lui Adenauer și a „partenerilor” săi, este referirea lui Otto John la renașterea național-socialismului și la faptul că foștii nazisti ocupă din ce în ce mai multe posturi din cele mai importante în Republica Federală.

Neputînd nega adevărul acestor afirmații, Adenauer caută să lăse din încredere prin deschiderea unei campanii de propagandă în care să explice că n-are fi vorba de renașterea nazismului, ci de „un naționalism legitim”. Cu mină pe inimă, el s-a grăbit să dea lumii „garanție” că nazismul nu se va mai ivi: „Declar cu toată hotărîrea — spune Adenauer — că nu există nici o reînviere a național-socialismului în Germania și garanțez personal că el nu se va mai ivi niciodată”. Manevră ridicolă.

Conducerea partidului creștin-democrat a acceptat însă repede această manevră, luînd măsuri ca ea să fie aplicată cu strictețe.

Manevra cancelarului nu este însă cîtuși de puțin abilă. Pericolul renașterii nazismului dă un avertisment întregii Europe. Și nu sînt puțini acei care reliefează diferite aspecte ce arată tocmai această nouă promovare a nazismului și întînta la stîlpul înfamiei pe Adenauer și ceilalți care se fac vinovați de aceasta. Lucrurile au ajuns pînă acolo că ziare cunos-

cute prin atașamentul lor față de burghezie s-au alăturat acestei acțiuni.

Ziaristul englez Softon Delmer a publicat o serie de articole în ziarul londonez „Daily Express” cu privire la influența nazistilor în guvernul de la Bonn. „Să nu mi se spună — scrie Delmer — că tehnica propagandistică a lui Gobbels a dispărut atunci cînd el s-a sinucis împreună cu familia lui”, Delmer arată că în conducerea multor ziare vest-germane se află nazisti învețurați. Redactorul șef al ziarului „Die Welt”, Hans Zehrer, și corespondentul principal pentru chestiunile de politică externă al acestui ziar, Giseller Wirsing, fost comandant SS și agent al serviciului de spionaj al generalului SS Schellenberg, sînt nazisti fervenți. Editorul ziarelor „Die Welt” și „Das Bild” este Axel Springer, a cărui soție este fiica generalului SS Lorenz, unul din cei mai apropiați colaboratori ai lui Himmler și Hitler. Dar nazistii nu sînt întîlniți numai în domeniul propagandei Bonnului.

Întregul aparat de stat vest-german este împințit de elemente naziste. Despre acest lucru vorbește și ziarul „Badische Allgemeine Zeitung”, care întîrește legături cu partidul social-democrat. „Noi — scrie ziarul — avem ca ministru pentru problemele refugiaților pe Oberlander, care a săvîrșit cele mai oribile crime de război”. Printre nazistii noștri, ziarul îl indică și pe secretarul de stat Globke, care e unul din autorii foametei legi naziale hitleriste. Acest Globke dispune de fondul secret al Republicii Federale. „Multe alte sute de persoane care el s-a aflat în departamentele de la Bonn”, adaugă ziarul.

Să ne aruncăm privirile asupra altor cîtorva asemenea figuri care și-au croit drum în guvernul lui Adenauer. Iată-l, de pildă, pe Gerhard Schröder, ministrul de interne. Schröder a fost membru activ al unei grupe de studenți nazisti de la universitatea din Berlin, devenind apoi din 1934 membru al partidului nazist. El a fost consilierul lui Schacht și unul din conducătorii unităților S.A.

Iată-l apoi pe Waldemar Kraft, ministru fără portofoliu, care a fost din 1933 ofițer SS și funcționar superior al Gestapoului. Ministrul de construcții Viktor Preusser a fost unul din organizatorii jefuirii de către hitleristi a țărilor cîmpitole de ei.

Lista este lungă și fără îndoială că dl. Adenauer cunoaște aceste lucruri, după cum și președintele Heuss știe că foștii ofițeri ai statului major hitlerist de-abia așteaptă să pună mîna pe posturile de comandă din noua armată germană. Ei știu prea bine că la Bonn culoarea cenușie a uniformelor naziste este din nou la modă.

Se mai poate cineva lăsa înșelat de șiretlicurile amăgitoare? Între declarațiile oficiale și faptele conducătorilor de la Bonn e o mare diferență. Ar trebui să fii prea naiv ca să te mai supui canonului: să nu știe stînga ce face dreapta. Toată lumea știe că renașterea nazismului și refacerea militarismului german e un pericol grav pentru pacea și securitatea Europei.

La gîrept vorbind, afirmațiile farișeice ale lui Adenauer despre pretențiile bune intenții față de Europa nu sînt decît o reeditare a procedeelor folosite de predecesorii săi hitleristi. În spatele vorbelor sale dolo-

stau acțiunile intense de reînarmare a Germaniei. Lucrurile sînt de-a dreptul atât mai clare, cu cît nu arareori apucînd cîte o notă isterică, Adenauer începe să țipe, să amenințe. În el se lășuiesc deșarte ambiții de revanșă. De aceea, mai fătîș, mai pe evans, el caută să relaxe potențialul militar al Germaniei din preajma anului 1939. (În treacăt fie spus, de rîndele acestea nu sînt alit ale lui Adenauer, ci ale cercurilor americane care stau în spatele lui).

Așa se explică de ce ministrul de război camuflat al Germaniei occidentale, condus de Theodor Blank, în prezent, după cum scrie Delmer, „cu 420 ofițeri mai mult de ministrul de război al lui Hitler” anul 1936, cînd acesta din urmă începuse să-și înfăptuiască planurile militare. Ministrul de război hitlerist avea în 1936, 40 ofițeri de stat major. Ministrul de război camuflat al lui Adenauer are de pe acum cîtuși puțin 320 ofițeri de stat major.

Față de fapte alt de grăitoare poate încăpea îndoială asupra adevăratelor lucruri ce se petrec în Germania occidentală? Mai poate cineva să se lase înșelat de manevrele lipsite de abilitate ale lui Adenauer? Răspunsul e că nu.

E limpede pentru oricine că „naționalismul legitim” al lui Adenauer e un veritabil nazism, că „bunele intenții” ale lui Adenauer ascund intențiile agresive împotriva popoarelor Europene. Cît despre „garanții”, știe prea bine ce preț se poate pune pe ele.

De aceea crește opoziția în întreaga Europă împotriva renașterii nazismului și militarismului german. De aceea se asculte vigilența popoarelor.

C. Urișescu